

Beslutningsforslag nr. B 14. Fremsat den 3. november 1982 af udenrigsministeren

Forslag til folketingsbeslutning
om
Danmarks ratifikation af
Den sjette internationale Tinoverenskomst

Folketinget meddeler sit samtykke til, at Danmark ratificerer Den sjette internationale Tinoverenskomst, som blev vedtaget af De Forenede Nationers Tinkonference 1980 den 26. juni 1981 i Genève.

Indholdsfortegnelse

	Side
<i>Præambel</i>	991
<i>Kapitel I – Formål</i>	
Artikel 1: Formål	993
<i>Kapitel II – Definitioner</i>	
Artikel 2: Definitioner	993
 Første del Det internationale Tinråd: Sammensætningen	
<i>Kapitel III – Det internationale Tinråd</i>	
Artikel 3: Videreførelse af Det internationale Tinråd og Rådets sæde	995
Artikel 4: Rådets sammensætning	995
Artikel 5: Medlemskategorier	995
Artikel 6: Ændring af kategori	997
<i>Kapitel IV – Beføjelser og funktioner</i>	
Artikel 7: Rådets beføjelser og funktioner	997
Artikel 8: Rådets forretningsorden m.v.	999
Artikel 9: Komiteer og nævn under Rådet	999
Artikel 10: Statistik og undersøgelser	999
<i>Kapitel V – Organisation og administration</i>	
Artikel 11: Rådets eksekutivformand og næstformand	1001
Artikel 12: Rådssamlinger	1001
Artikel 13: Rådets personale	1003
<i>Kapitel VI – Stemmefordelingen i Rådet</i>	
Artikel 14: Procentvise andele og stemmer	1003
Artikel 15: Stemmeafgivning i Rådet	1005
<i>Kapitel VII – Privilegier og immuniteter</i>	
Artikel 16: Privilegier og immuniteter	1005
 Anden del Finansielle bestemmelser	
<i>Kapitel VIII – Regnskaber og revision</i>	
Artikel 17: Regnskaber	1005
Artikel 18: Valuta	1005
Artikel 19: Revision	1007
<i>Kapitel IX – Administrationskontoen</i>	
Artikel 20: Budgettet	1007
<i>Kapitel X – Stødpudelagerkontoen</i>	
Artikel 21: Stødepudelagerets oprettelse og størrelse	1007
Artikel 22: Finansiering af det normale stødpudelager	1007
Artikel 23: Restancer vedrørende bidrag til stødpudelageret	1009
Artikel 24: Lån til stødpudelageret	1009
Artikel 25: Forholdet til Den fælles Råvarefond	1009
<i>Kapitel XI – Afvikling af stødpudelageret</i>	
Artikel 26: Procedure for afviklingen	1009

Tredje del Prisbestemmelser

<i>Kapitel XII – Minimums- og maksimumspriser</i>	
Artikel 27: Minimums- og maksimumspriser	1013
<i>Kapitel XIII – Administrationen af stødpudelagerets virksomhed</i>	
Artikel 28: Stødpudelagerets virksomhed	1013
Artikel 29: Begrænsning eller suspension af stødpudelagerets virksomhed	1015
Artikel 30: Stødpudelagerets øvrige virksomhed	1017
Artikel 31: Stødpudelageret og ændringer i valutakurserne	1017
<i>Kapitel XIV – Eksportkontrol</i>	
Artikel 32: Fastlæggelse af eksportkontrol	1017
Artikel 33: Kontrolperioder	1021
Artikel 34: Fordeling af den samlede tilladte eksportmængde	1021
Artikel 35: Eksporttidspunkt	1023
Artikel 36: Sanktioner i forbindelse med eksportkontrol	1023
Artikel 37: Særekspert	1025
Artikel 38: Særdeponeringer	1025
Artikel 39: Producerende medlemmers lagre	1027
<i>Kapitel XV – Tinmangel</i>	
Artikel 40: Forholdsregler i tilfælde af tinmangel	1029

Fjerde del Andre bestemmelser

<i>Kapitel XVI – Medlemmernes forpligtelser</i>	
Artikel 41: Almindelige forpligtelser	1029
Artikel 42: Præference- og hjælpeforanstaltninger	1031
Artikel 43: Konsultation	1031
Artikel 44: Handelshindringer	1031
Artikel 45: Rimelige arbejdsvilkår	1031
Artikel 46: Afhændelse af tin fra ikke-kommercielle lagre	1031
Artikel 47: National sikkerhed	1031
<i>Kapitel XVII – Klager og tvister</i>	
Artikel 48: Klager	1033
Artikel 49: Tvister	1033
<i>Kapitel XVIII – Afsluttende bestemmelser</i>	
Artikel 50: Depositær	1033
Artikel 51: Undertegnelse	1035
Artikel 52: Ratifikation, accept eller godkendelse	1035
Artikel 53: Meddelelse om midlertidig anvendelse	1035
Artikel 54: Tiltrædelse	1035
Artikel 55: Ikrafttræden	1035
Artikel 56: Medlemskab for mellemstatslige organisationer	1037
Artikel 57: Ændringer	1037
Artikel 58: Udtræden	1039
Artikel 59: Gyldighedsperiode, forlængelse og ophør	1039
Artikel 60: Fremgangsmåde ved ophør	1041
Artikel 61: Forbehold	1041

Bilag

Bilag A: Producentlandenes procentvise andele	1043
Bilag B: Procentvise andele for forbrugende lande og landegrupper	1045

Bilag C:	Første del – Omstændigheder, under hvilke tin skal anses for at være eksporteret med henblik på eksportkontrol	1049
	Anden del – De producerende medlemmers import	1051
Bilag D:	Tilladte lagermængder med henblik på artikel 39	1053
Bilag E:	Yderligere lagre af tin, der uundgåeligt udvindes sammen med andre mineraler	1055
Bilag F:	Regler for omfordelingen af de producerende medlemmers procentvise andele	1057
Bilag G:	Omkostningerne ved stødpudelageret anslået af formanden for De forenede Nationers tinkonference 1980	1061

PRÆAMBEL

Deltagerne i denne overenskomst som erkender:

(a) det væsentlige bidrag til økonomisk vækst, særlig i producerende udviklingslande, som kan ydes gennem råvareoverenskomster ved at medvirke til sikringen af stabile priser, en jævn forøgelse af eksportindtægterne og en fortsat udvidelse af råvaremarkerne;

(b) producent- og forbrugerlandenes fælles og indbyrdes afhængige interesser og værdien af fortsat samarbejde mellem disse lande med henblik på at fremme de formål og principper, der er vedtaget af De forenede Nationer og De forenede Nationers Konference om Handel og Udvikling, og at løse problemer i forbindelse med tin gennem en international råvareoverenskomst, idet der tages hensyn til den betydning, som Den internationale Tinoverenskomst kan have for gennemførelsen af en ny økonomisk verdens-

orden;

(c) tins overordentlig store betydning for talrige lande, der i væsentlig grad er økonomisk afhængige af, at vilkårene for produktion, forbrug eller omsætning af tin er gunstige og rimelige;

(d) behovet for at beskytte og stimulere tinindustriens trivsel og vækst, især i producerende udviklingslande, og for at sikre tilstrækkelige tinforsyninger til at beskytte forbrugernes interesser;

(e) betydningen for de tinproducerende lande af at kunne fastholde og udvide deres importkøbekraft, og

(f) det ønskelige i at forøge effektiviteten i forbindelse med udnyttelsen af tin både i udviklingslandene og i de industrialiserede lande som et bidrag til at bevare verdensressourcer af tin;

er blevet enige om følgende:

F.t. beslutn. vedr. Den sjette internationale Tinoverenskomst

Kapitel I – Formål

Artikel 1

Formål

Denne overenskomst har til formål:

(a) at tilvejebringe ligevægt mellem verdens produktion og forbrug af tin og at afbøde de alvorlige vanskeligheder, som overskud af eller knaphed på tin vil kunne forårsage, hvad enten sådanne forhold er forventede eller aktuelle;

(b) at forebygge uforholdsmæssigt store udsving i tinprisen og i indtægterne fra eksport af tin;

(c) at træffe foranstaltninger, som kan bidrage til at forøge indtægterne fra eksport af tin, især i producerende udviklingslande, med henblik på at skaffe disse lande midler til at fremskynde økonomisk vækst og social udvikling samtidig med at der tages hensyn til forbrugernes interesser;

(d) at sikre betingelser, som kan medvirke til at opnå en dynamisk og tiltagende vækst i tinproduktionen på grundlag af et rimeligt afkast til producenterne, hvilket vil bidrage til at sikre et tilstrækkeligt udbud til priser, som er rimelige for forbrugerne, og som på lang sigt vil skabe ligevægt mellem produktion og forbrug;

(e) at forebygge omfattende arbejdsløshed eller underbeskæftigelse samt andre alvorlige vanskeligheder, som vil kunne opstå som følge af et misforhold mellem udbud af og efterspørgsel efter tin;

(f) yderligere at fremme anvendelsen af tin samt forædling heraf i producentlandene, herunder især de producerende udviklingslande;

(g) at træffe foranstaltninger i tilfælde af indtrædende eller forventet knaphed på tin til at sikre en forøgelse af tinproduktionen og en rimelig fordeling af tinmetal med henblik på at afbøde de alvorlige vanskeligheder, som forbrugerlandene måtte stå overfor;

(h) at træffe foranstaltninger i tilfælde af indtrædende eller forventet overskud af tin til at afbøde de alvorlige vanskeligheder, som producentlandene måtte stå overfor;

(i) at vurdere spørgsmålet om afsætning ved regeringsforanstaltninger og ikke-kommercielle tinlagre og at træffe foranstaltninger, der sigter mod at undgå enhver usikkerhed og vanskelighed, der måtte opstå;

(j) løbende at vurdere behovet for udvikling og udnyttelse af nye tindlejer og for bl. a. ved hjælp af de tekniske og finansielle hjælpemidler inden for De forenede Nationer og andre organisationer under De forenede Nationer at fremme de mest effektive metoder til udvinding, koncentrering og smeltning af tinmalme;

(k) at fremme udviklingen af markedet for tin i de producerende udviklingslande med henblik på at tilskynde disse til at opnå større indflydelse på markedsføringen af tin, og

(l) at videreføre det arbejde, der er udført af Det internationale Tinråd under Den femte internationale Tinoverenskomst (herefter benævnt den femte overenskomst) og tidligere internationale tinoverenskomster.

Kapitel II – Definitioner

Artikel 2

Definitioner

I denne overenskomst forstås ved:

»*Tin*«: tinmetal, andet raffineret tin eller tinindholdet i koncentratet eller i malm, der er udvundet fra dens naturlige forekomst. I denne definition omfatter »malm« ikke (a) materiale, som er udvundet af malmen til andet formål end oparbejdelse, og (b) materiale, som kasseres under oparbejdelsen.

»*Tinmetal*«: raffineret tin af god handelsmæssig kvalitet med et indhold af ikke mindre end 99,75 pct. tin.

»*Stødpudelager*«: det ved denne overenskomsts artikel 21 oprettede og i henhold til kapitel XIII administrerede stødpudelager.

»*Regeringsgarantier/regeringstilsagn*«: de finansielle forpligtelser, som et medlem indgår over for Rådet som sikkerhed for finansiering af reservelageret i overensstemmelse med artikel 21. Disse garantier kan i givet fald stilles af de pågældende medlemmers kompetente organer. Medlemmerne er ansvarlige over for Rådet for et beløb svarende til de indgåede forpligtelser.

»*Beholdning af tinmetal*«: stødpudelagerets beholdning af tin inklusive metal, som af stødpudelagerdirektøren er indkøbt til stødpudelageret, men endnu ikke modtaget, og eksklusive metal, som af stødpudelagerdirektøren er solgt fra stødpudelageret, men endnu ikke leveret.

»*Ton*«: en metrisk ton, eller 1 000 kg.

»*Kontrolperiode*«: en som sådan af Rådet fastsat periode, for hvilken der er fastsat en samlet tilladt eksportmængde.

»*Kvartal*«: et kvartal begyndende den 1. januar, 1. april, 1. juli eller 1. oktober.

»*Nettoeksport*«: den mængde, der er eksporteret under de i denne oveenskomsts bilag C, første del, anførte omstændigheder med fradrag af den i henhold til nævnte bilags anden del fastsatte importerede mængde.

»*Medlem*«: et land, hvis regering har ratificeret, accepteret, godkendt eller tiltrådt denne overenskomst, eller som i henhold til artikel 53 har meddelt depositaren, at det vil anvende overenskomsten midlertidigt, eller en organisation, som opfylder de i artikel 56 fastsatte krav.

»*Producerende medlem*«: et medlem, som af Rådet med det pågældende medlems samtykke er erklæret for at være et producerende medlem.

»*Forbrugende medlem*«: et medlem, som at Rådet med det pågældende medlems samtykke er erklæret for at være et forbrugende

medlem.

»*Simpelt flertal*«: et flertal, der opnås, hvis et fremsat forslag støttes af et flertal af de af medlemmerne afgivne stemmer.

»*Simpelt fordelt flertal*«: et flertal, der opnås, hvis et fremsat forslag støttes både af et flertal af de af de producerende medlemmer og et flertal af de af de forbrugende medlemmer afgivne stemmer.

»*To tredjedeles fordelt flertal*«: et flertal, der opnås, hvis et fremsat forslag støttes af et flertal på to tredjedele af de af de producerende medlemmer afgivne stemmer og et flertal på to tredjedele af de af de forbrugende medlemmer afgivne stemmer.

»*Ikrafttræden*«: medmindre andet udtrykkeligt er bestemt, denne overenskomsts oprindelige ikrafttræden, hvad enten denne er endelig eller midlertidig i henhold til artikel 55.

»*Regnskabsår*«: en periode på et år, der begynder den 1. juli og slutter den 30. juni det følgende år.

»*En rådssamling*« omfatter et eller flere rådsmøder.

Første del

Det internationale Tinråd: S sammensætningen

Kapitel III – Det internationale Tinråd

Artikel 3

Videreførelsen af Det internationale Tinråd og Rådets sæde

1. Det internationale Tinråd (herefter benævnt Rådet), oprettet ved tidligere internationale tinoverenskomster, forbliver bestående med den opgave at administrere Den sjette internationale Tinoverenskomst med den medlemskreds og de beføjelser og funktioner, som er fastlagt ved denne overenskomst.

2. Rådets sæde skal være beliggende på en medlemsstats territorium.

3. I overensstemmelse med bestemmelsen i stk. 2 skal Rådets sæde være i London, medmindre Rådet med to tredjedeles fordelt flertal træffer anden bestemmelse.

Artikel 4

Rådets sammensætning

1. Rådet består af alle medlemmer.
2. (a) Hvert medlem repræsenteres i Rådet af én delegeret og kan udpege suppleanter og rådgivere til at deltage i Rådets møder.

(b) En suppleant er bemyndiget til at optræde og stemme på den delegeredes vegne i dennes fravær eller under andre særlige omstændigheder.

Artikel 5

Medlemskategorier

1. Ethvert medlem erklæres af Rådet med det pågældende lands samtykke for at være et producerende eller forbrugende medlem snarest muligt efter at Rådet har modtaget underretning fra depositaren om, at medlemmet har deponeret sit ratifikations-, accept-, godkendelses- eller tiltrædelsesinstrument i

henhold til artikel 52 eller 54, eller har meddelt, at det i henhold til artikel 53 vil anvende denne overenskomst midlertidigt.

2. Medlemmernes deltagelse som producerende eller forbrugende medlemmer afgøres på grundlag af henholdsvis de pågældende landes hjemlige mineproduktion og deres forbrug af tinmetal, dog således, at:

(a) medlemskab for et producerende medlem, som forbruger en betydelig del af det tinmetal, der hidrører fra det pågældende medlems hjemlige mineproduktion, fastsættes med dette medlems samtykke på grundlag af dets eksport af tin, og

(b) medlemskab for et forbrugende medlem, som ved sin hjemlige mineproduktion dækker en betydelig del af det tin, som det forbruger, fastsættes med dette medlems samtykke på grundlag af dets import af tin.

3. Enhver regering kan i sit ratifikations-, accept-, godkendelses- eller tiltrædelsesinstrument eller i sin meddelelse i henhold til artikel 53 om, at den vil anvende denne overenskomst midlertidigt, angive hvilken medlemskategori den mener, at den bør tilhøre.

4. De beslutninger, der er nødvendige for at bringe denne artikel i anvendelse, træffes af Rådet på den første rådssamling efter overenskomstens ikrafttræden med tilslutning af producerende medlemmer, der tegner sig for mere end 50 pct. af disse medlemmers samlede produktion i overensstemmelse med bilag A til denne overenskomst, og med tilslutning af forbrugende medlemmer, der tegner sig for mere end 50 pct. af disse medlemmers samlede forbrug i overensstemmelse med bilag B til denne overenskomst.

Artikel 6

Ændring af kategori

1. I tilfælde af, at et medlem på baggrund af de statistiske oplysninger er overgået fra at være producerende medlem til at være forbrugende medlem eller omvendt, tager Rådet på det pågældende medlems anmodning eller på eget initiativ med medlemmets samtykke de ændrede forhold op til overvejelse, træffer beslutning om ændring af kategori og fastsætter den procentvise andel, der skal lægges til grund i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 14, stk. 4.

2. Fra det tidspunkt, hvor den i stk. 1 nævnte procentvise andel er gældende, ophø-

rer det pågældende medlem med at have sådanne rettigheder og privilegier eller være bundet af sådanne forpligtelser i henhold til denne overenskomst, som vedrører medlemmer under dets tidligere kategori, med undtagelse af eventuelle uafviklede økonomiske eller andre forpligtelser, som det har pådraget sig under dets tidligere kategori, og erhverver alle rettigheder og privilegier og er bundet af alle forpligtelser i henhold til denne overenskomst, som vedrører medlemmer under dets nye kategori.

Kapitel IV – Beføjelser og funktioner

Artikel 7

Rådets beføjelser og funktioner

Rådet:

(a) har sådanne beføjelser og varetager sådanne funktioner, som måtte være nødvendige for denne overenskomsts administration og gennemførelse;

(b) har beføjelse til at optage lån til brug for den i henhold til artikel 17 oprettede administrationskonto eller for stødpudelagerkontoen i overensstemmelse med artikel 24;

(c) modtager fra eksekutivformanden, når det måtte anmode derom, sådanne oplysninger vedrørende stødpudelagerets beholdninger og drift, som det anser for nødvendige for at kunne varetage sine funktioner i henhold til denne overenskomst;

(d) kan anmode medlemmerne om at meddele foreliggende oplysninger om tinproduktion, produktionsomkostningerne for tin, omfanget af tinproduktionen, forbrug af tin, international handel med og lagre af tin samt enhver anden oplysning, som er nødvendig for på tilfredsstillende måde at administrere denne overenskomst, og som ikke strider mod bestemmelserne i artikel 47 om den nationale sikkerhed, og medlemmerne skal i videst muligt omfang meddele de således udbedte oplysninger;

(e) fastsætter regler for stødpudelagerets drift omfattende bl. a. de finansielle forholdsregler, der skal anvendes over for medlemmer, som misligholder de forpligtelser, der påhviler dem i henhold til artikel 22;

(f) offentliggør efter udgangen af hvert regnskabsår en beretning om sin virksomhed i det pågældende år;

(g) offentliggør efter udgangen af hvert kvartal, dog tidligst tre måneder efter udgangen af det pågældende kvartal, medmindre Rådet træffer anden bestemmelse, en opgørelse over tinbeholdningerne ved udgangen af kvartalet;

(h) træffer alle egnede foranstaltninger med henblik på samråd og samarbejde med:

- (i) De forenede Nationer, denne organisations kompetente organer – især De forenede Nationers Konference om Handel og Udvikling – særorganisationerne, andre organisationer under De forenede Nationer samt kompetente mellemstatslige organisationer, og
- (ii) ikke-medlemmer, som er medlemmer af De forenede Nationer eller særorganisationerne, eller som deltog i de tidligere internationale tinoverenskomster.

Artikel 8

Rådets forretningsorden m. v.

Rådet:

- (a) fastsætter selv sin forretningsorden;
- (b) kan træffe alle foranstaltninger, som det anser for nødvendige med henblik på at rådgive eksekutivformanden, når Rådet ikke er samlet;
- (c) kan til enhver tid;
 - (i) med to tredjedeles fordelt flertal til de i artikel 9 nævnte komiteer og nævn delegerer enhver beføjelse, som rådet kan udøve med simpelt fordelt flertal, bortset fra beføjelser vedrørende:
 - ansættelse og fordeling af bidrag i henhold til henholdsvis artikel 20 og 22
 - minimums- og maksimumspriser i henhold til artiklerne 27 og 31;
 - fastsættelse af eksportkontrol i henhold til artiklerne 32–36, eller
 - forholdsregler i tilfælde af tinmangel i henhold til artikel 40, og
 - (ii) med simpelt flertal tilbagekalder enhver delegation af beføjelser til komiteer eller nævn.

Artikel 9

Komiteer og nævn under Rådet

1. Følgende komiteer og nævn, som er nedsat under tidligere internationale tinoverenskomster, skal fortsat bestå og bistå Rådet i varetagelsen af dets funktioner:

- (a) Nævnet vedrørende Økonomi- og Prisvurdering
- (b) Administrationskomiteen
- (c) Komiteen vedrørende Finansiering af Stødpudelageret
- (d) Komiteen vedrørende Omkostninger og Priser
- (e) Udviklingskomiteen
- (f) Fuldmagtskomiteen
- (g) Statistikkomiteen.

2. Rådet kan nedsætte sådanne andre komiteer og nævn, som det anser for nødvendige.

3. Rådet fastsætter med to tredjedeles fordelt flertal medlemskab og kommissorium for komiteer og nævn.

4. Komiteer og nævn kan, medmindre Rådet træffer anden bestemmelse, fastsætte deres egen forretningsorden.

5. Uanset videreførelsen af de i stk. 1 nævnte komiteer og nævn kan Rådet til enhver tid opløse enhver komité og ethvert navn.

Artikel 10

Statistik og undersøgelser

Rådet:

(a) træffer foranstaltninger til mindst en gang i hvert kvartal at anslå den sandsynlige produktion og det sandsynlige forbrug af tin i løbet af det eller de følgende kvartaler med henblik på at vurdere den samlede statistiske forsyningssituation for tin i den pågældende periode og kan i den forbindelse tage sådanne andre faktorer i betragtning, som måtte være af betydning;

(b) træffer foranstaltninger med henblik på fortløbende undersøgelser af produktionsomkostningerne for tin, omfanget af tinproduktionen, prisudviklingen, markedsudviklingen samt kortsigtede og langsigtede problemer inden for verdens tinindustri; med sigte herpå iværksætter eller fremmer Rådet sådanne undersøgelser af tinindustriens problemer, som det anser for hensigtsmæssige;

(c) holder sig underrettet om nye anvendelser af tin og udviklingen af substitutionssprodukter, som måtte kunne erstatte tin inden for traditionelle anvendelsesområder, og

(d) fremmer snævrere forbindelser med og udvidet deltagelse i organisationer, som er beskæftiget med forskning vedrørende effektiv udvinding, produktion, forædling og anvendelse af tin.

Kapitel V – Organisation og administration

Artikl 11

Rådets eksekutivformand og næstformænd

1. Rådet udnævner med to tredjedels fordelt flertal og ved hemmelig afstemning en uafhængig eksekutivformand, som kan være statsborger i et af medlemslandene. Udnævnelsen af eksekutivformanden skal behandles på den første rådssamling efter denne overenskomsts ikrafttræden.

2. Den, der udnævnes til eksekutivformand, må ikke have været aktivt beskæftiget inden for tinindustrien eller tindhandelen i de sidste fem år forud for udnævnelsen.

3. Bestemmelsen i stk. 2 er ikke til hinder for, at et medlem af Rådets personale udnævnes til eksekutivformand.

4. Eksekutivformanden ansættes for en sådan periode og på sådanne andre vilkår og betingelser, som Rådet måtte fastsætte.

5. Eksekutivformanden indkalder til rådssamlinger og leder Rådets møder; han har ikke stemmeret.

6. Rådet vælger hvert år to næstformænd, én blandt de producerende medlemmers delegerede og én blandt de forbrugende medlemmers delegerede. De to næstformænd udpeges til henholdsvis første og anden næstformand. Første næstformand vælges for hvert år skiftevis blandt de producerende medlemmer og de forbrugende medlemmer.

7. Såfremt eksekutivformanden nedlægger sit hverv eller varigt er forhindret i at varetage sine opgaver, udnævner Rådet en ny eksekutivformand i overensstemmelse med forskrifterne i stk. 1. Indtil en sådan udnævnelse har fundet sted eller i tilfælde af eksekutivformandens midlertidige fravær afløses han af første næstformand eller om nødvendigt af anden næstformand; disse har kun til opgave at føre forsædet på rådsmøder, medmindre Rådet træffer anden bestemmelse.

Rådet optager også i sin forretningsorden bestemmelse om ansættelse af en administrationschef, der under eksekutivformandens midlertidige fravær eller i tiden indtil udnævnelsen af en ny eksekutivformand i overensstemmelse med foranstående skal fungere som ansvarlig for overenskomstens administration og gennemførelse i henhold til artikel 13.

8. Når en næstformand fungerer som eksekutivformand i henhold til stk. 7, har han ikke stemmeret; retten til at stemme for det medlem, han repræsenterer, kan udøves i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 4, stk. 2, litra (b), eller artikel 15, stk. 3.

Artikel 12

Rådssamlinger

1. Rådet afholder fire samlinger hvert år, medmindre det træffer anden bestemmelse.

2. (a) Rådssamlinger indkaldes af eksekutivformanden eller, efter samråd med første næstformand, af den fungerende administrationschef. Ud over møder under de i denne overenskomst udtrykkeligt angivne andre omstændigheder, træder Rådet tillige sammen:

- (i) på begæring af 5 medlemmer, eller
- (ii) på begæring af medlemmer, der tilsammen råder over mindst 250 stemmer, eller
- (ii) efter eksekutivformandens skøn.

(b) Generalsekretæren for De forende Nationer indkalder til Rådets første samling i henhold til denne overenskomst. Denne samling skal begynde inden otte dage efter overenskomstens ikrafttræden.

3. Medmindre Rådet træffer anden bestemmelse, afholdes samlinger i Rådets hovedsæde. Indkaldelsesvarslet skal være mindst 15 dage, undtagen i nødstilfælde, hvor eksekutivformanden kan indkalde til rådssamling med 72 timers varsel, eller i de tilfælde, hvor denne overenskomsts bestemmelser foreskriver en anden frist.

4. Rådsmøder er beslutningsdygtige, når delegerede, der repræsenterer to tredjedele af alle producerende medlemmers samlede stemmer og to tredjedele af alle forbrugende medlemmers samlede stemmer, er fremmødt. Såfremt et rådsmøde ikke ved det fastsatte åbningstidspunkt er beslutningsdygtigt ifølge

ovenstående, skal der efter mindst syv dage indkaldes til et nyt møde, som er beslutningsdygtigt, når delegerede, der repræsenterer mindst 500 af alle producerende og mindst 500 af alle forbrugende medlemmers stemmer, er fremmødt.

Artikel 13

Rådets personale

1. Den i henhold til artikel 11 udnævnte eksekutivformand er ansvarlig over for Rådet for, at denne overenskomst administreres og gennemføres i overensstemmelse med Rådets beslutninger.

2. Eksekutivformanden er tillige ansvarlig for ledelsen af de administrative funktioner og personalet.

3. Rådet ansætter en direktør for stødpuldelageret (herefter benævnt direktøren) og en rådssekretær (herefter benævnt sekretæren) og fastsætter ansættelses- og tjenestevilkår for disse to funktionærer.

4. Rådet udfærdiger instruktioner til eksekutivformanden angående den måde, på hvilken direktøren skal varetage de ham ved denne overenskomst pålagte opgaver.

5. Eksekutivformanden bistås af det personale, som Rådet anser for nødvendigt. Hele personalet, herunder direktøren og sekretæren, er ansvarligt over for eksekutivformanden. Rådet godkender fremgangsmåden ved ansættelse af og ansættelsesvilkår for det pågældende personale.

6. Hverken eksekutivformanden eller medlemmer af personalet må have økonomiske interesser i tinindustri, tinhandel, transport af tin, reklamevirksomhed vedrørende tin eller anden virksomhed, som har forbindelse med tin.

7. Under udøvelsen af deres hverv må hverken eksekutivformanden eller medlemmerne af personalet indhente eller modtage instruktioner fra nogen regering, person eller myndighed undtagen fra Rådet eller fra personer, som i henhold til bestemmelserne i denne overenskomst handler på Rådets vegne. De skal afstå fra enhver handling, som vil kunne skade deres omdømme som internationale embedsmænd, der alene er ansvarlige over for Rådet. Hvert medlem forpligter sig til at respektere, at eksekutivformandens og personalets ansvar udelukkende er af in-

ternational karakter, og til ikke at søge at påvirke dem under udøvelsen af deres hverv.

8. Eksekutivformanden, direktøren, sekretæren eller andre medlemmer af Rådets personale må alene meddele sådanne oplysninger om denne overenskomsts gennemførelse eller administration, som Rådet måtte give bemyndigelse til, eller som er nødvendige for udøvelsen af deres funktioner i henhold til denne overenskomst.

Kapitel VI – Stemmefordelingen i Rådet

Artikel 14

Procentvise andele og stemmer

1. De producerende medlemmer disponerer tilsammen over 1 000 stemmer. Hvert producerende medlem tildeles forlods fem stemmer; resten fordeles mellem de producerende medlemmer nærmest muligt i forhold til hvert medlems procentvise produktionsandel, som fremgår af de tabeller, der er opstillet eller revideret af Rådet i overensstemmelse med stk. 3 eller 4.

2. De forbrugende medlemmer disponerer tilsammen over 1 000 stemmer. Hvert forbrugende medlem tildeles forlods fem stemmer eller, hvis antallet af forbrugende medlemmer overstiger 30, det størst mulige hele antal, således at det samlede antal forlods tildelte stemmer ikke overstiger 150; resten fordeles mellem de forbrugende medlemmer nærmest muligt i forhold til hvert medlems procentvise forbrugsandel, som fremgår af de tabeller, der er opstillet eller revideret af Rådet i overensstemmelse med stk. 3 eller 4.

3. Med henblik på bestemmelserne i stk. 1 og 2 opstiller Rådet på sin første samling tabeller over producerende medlemmers procentvise produktionsandel og forbrugende medlemmers procentvise forbrugsandel. De således opstillede tabeller skal være øjeblikkeligt gældende.

4. De i henhold til stk. 3 opstillede tabeller revideres derefter af Rådet hver år, eller når der er forandringer i medlemskredsen, eller hvis et medlem skifter kategori. De således reviderede tabeller skal være øjeblikkeligt gældende.

5. Med henblik på bestemmelserne i stk. 3 og 4 fastsætter Rådet fordelingen eller omfordelingen af de producerende medlemmers

procentvise produktionsandel i overensstemmelse med denne overenskomsts bilag F.

6. Rådet kan med to tredjedele fordelt flertal revidere bilag F.

7. Med henblik på bestemmelserne i stk. 3 og 4 fastsætter Rådet fordelingen eller omfordelingen af de forbrugende medlemmers procentvise forbrugsandel på grundlag af hvert forbrugende medlems gennemsnitlige tinforbrug i hvert af de tre foregående kalenderår.

8. Intet medlem har mere end 450 stemmer.

9. Brøkdeler af stemmer må ikke forekomme.

Artikel 15

Stemmeafgivning i Rådet

1. Hvert medlem har ret til at afgive det antal stemmer, som det råder over i Rådet. Ved stemmeafgivning kan et medlem ikke dele sine stemmer. Et medlem, der undlader at stemme, betragtes ikke som deltager i afstemningen.

2. Rådets beslutninger træffes med simpelt fordelt flertal, medmindre andet er bestemt.

3. Et medlem kan på en måde, som Rådet kan godkende, bemyndige et andet medlem

til på rådssamlinger og -møder at varetage sine interesser og stemme på sine vegne.

Kapitel VII – Privilegier og immuniteter

Artikel 16

Privilegier og immuniteter

1. Rådet har status som juridisk person. Det kan i særdeleshed indgå aftaler, erhverve og afhænde løsøre og fast ejendom samt foretage retsforfølgning.

2. På samtlige medlemmers territorier nyder Rådet i det omfang det er foreneligt med de pågældende medlemmers lovgivning skattefrihed for sine aktiver, indtægter og anden ejendom i den udstrækning, det måtte være nødvendigt for udøvelsen af dets funktioner i henhold til denne overenskomst.

3. På samtlige medlemmers territorier tilstås der Rådet sådanne valutariske lempelser, som måtte være nødvendige for udøvelsen af dets funktioner i henhold til denne overenskomst.

4. Den status og de privilegier og immuniteter, som tilkommer Rådet på værtsregeringens territorium, reguleres ved en aftale vedrørende hovedsæde indgået mellem værtsregeringen og Rådet.

Anden del Finansielle bestemmelser

Kapitel VIII – Regnskaber og Revision

Artikel 17

Regnskaber

1. (a) Med henblik på denne overenskomsts administration og virksomhed skal der føres to konti – administrationskontoen og stødpudelagerkontoen.

(b) Rådets administrationsudgifter, herunder vederlag til eksekutivformanden, direktøren, sekretæren og personalet, føres på administrationskontoen.

(c) Enhver udgift, som alene vedrører transaktioner med hensyn til stødpudelageret eller dets drift, herunder udgifter i forbindelse med lånearrangementer, oplagring, pro-

vision og forsikring, føres af direktøren på stødpudelagerkontoen.

(d) Eksekutivformanden afgør, om stødpudelagerkontoen skal belastes med andre udgifter.

2. Rådet afholder ikke rådsdelegeredes udgifter eller udgifter, der vedrører disse suppleanter eller rådgivere.

Artikel 18

Valuta

Medlemmernes kontante indbetalinger til administrationskontoen i henhold til artikel 20 og 60, medlemmernes kontante indbetalinger til stødpudelagerkontoen i henhold til artikel 22 og 23, kontante udbetalinger fra administrationskontoen til medlemmerne i

henhold til artikel 60 og kontante udbetalinger fra stødpudelagerkontoen til medlemmerne i henhold til artikel 22, 23 og 26 ansættes i værtslandets valuta og betales i denne valuta, eller, efter det pågældende medlems valg, i enhver anden valuta, som på valutabørserne frit kan omveksles til værtslandets vaulta, med et beløb svarende til det i værtslandets valuta ansatte skyldige beløb omregnet efter betalingsdagens kurs.

Artikel 19

Revision

1. Rådet udnævner revisorer til revision af dets regnskaber.

2. Rådet offentliggør snarest muligt efter udgangen af hvert regnskabsår de uafhængigt reviderede regnskaber for administrationskontoen og for stødpudelagerkontoen, idet regnskabet for stødpudelageret dog tidligst offentliggøres tre måneder efter udgangen af det regnskabsår, det vedrører.

Kapitel IX – Administrationskontoen

Artikel 20

Budgettet

Rådet godkender på sin første samling efter denne overenskomsts ikrafttræden budgettet for indtægter og udgifter på administrationskontoen for tidsrummet fra denne overenskomsts ikrafttrædelsesdato til udgangen af det første regnskabsår. Rådet godkender derefter et budget for hvert af de følgende regnskabsår. Såfremt saldoen på administrationskontoen på noget tidspunkt i løbet af et regnskabsår på grund af uforudsete omstændigheder, som er indtruffet eller må forventes at indtræffe, må formodes at være utilstrækkelig til at dække Rådets administrationsudgifter, kan Rådet godkende et tillægsbudget for den resterende del af det pågældende regnskabsår.

2. På grundlag af de i stk. 1 nævnte budgetter ansætter Rådet i værtslandets valuta bidraget til administrationskontoen for hvert medlem, som er forpligtet til at indbetale det fulde bidrag til Rådet ved modtagelse af meddelelse om ansættelsen. Hvert medlem skal indbetale $\frac{1}{2000}$ af det nødvendige samlede beløb for hver stemme, som det pågæl-

dende medlem råder over på dagen for ansættelsen.

3. Et medlem, som ikke har indbetalt sit bidrag til administrationskontoen senest seks måneder efter modtagelsen af meddelelsen om ansættelsen, kan af Rådet fratages stemmeretten. Har det pågældende medlem endnu ikke indbetalt sit bidrag senest tolv måneder efter modtagelsen af meddelelsen om ansættelsen, kan Rådet fratage det enhver anden rettighed i henhold til denne overenskomst, idet Rådet dog ved modtagelse af et sådant udestående bidrag skal gengive det pågældende medlem de rettigheder, som er frataget det i henhold til dette stykke.

Kapitel X – Stødpudelagerkontoen

Artikel 21

Stødpudelagerets oprettelse og størrelse

Til opfyldelse af denne overenskomsts formål oprettes der bl. a. et stødpudelager, der består af et normalt lager på 30 000 tons tinmetal, som finansieres gennem regeringsbidrag, samt et reservelager på 20 000 tons tinmetal, som finansieres gennem optagelse af lån mod sikkerhed i lagerforskrivninger og om nødvendigt i regeringsgarantier/regeringstilsagn.

Artikel 22

Finansiering af det normale stødpudelager

1. Finansieringen af det normale stødpudelager skal til enhver tid fordeles ligeligt mellem producerende og forbrugende medlemmer. Finansieringen kan i påkommende tilfælde tilvejebringes af de pågældende medlemmers kompetente organer.

2. Et indskudsbidrag svarende til den kontante værdi af 10 000 tons tinmetal forfalder til betaling ved denne overenskomsts ikrafttræden. Senere bidrag svarende til den kontante værdi af de resterende 20 000 tons tinmetal forfalder til betaling på det eller de tidspunkter, som Rådet måtte bestemme.

3. De i stk. 2 nævnte bidrag fordeles af Rådet mellem medlemmerne i overensstemmelse med disses respektive procentvise andele af produktion eller forbrug som anført i de af Rådet i henhold til artikel 14, stk. 3 eller 4 opstillede eller reviderede tabeller, som er

gældende på tidspunktet for fordelingen af bidragene.

4. Størrelsen af de i stk. 2 nævnte bidrag fastsættes på grundlag af den minimumspris, der er gældende på datoen for indkaldelse af bidragene.

5. Et medlems indskudsbidrag, som er fordelt til betaling i henhold til stk. 2, kan med det pågældende medlems samtykke erlægges ved overførsel fra det stødpudelager, der er oprettet i henhold til den femte overenskomst.

6. Hvis Rådet på noget tidspunkt på stødpudelagerkontoen har kontante midler, hvis samlede beløb overstiger den kontante værdi af 10 000 tons tinmetal til gældende minimumspris, kan Rådet tillade tilbagebetaling af sådanne overskydende midler til medlemmerne i forhold til de bidrag, de har indbetalt i henhold til denne artikel. På begæring af et medlem kan det beløb, som det pågældende medlem har krav på at få tilbagebetalt, forblive indestående på stødpudelagerkontoen.

7. Så længe denne overenskomst er i kraft midlertidigt og uanset bestemmelserne i stk. 2 og 3, må et medlems bidrag, som skal fordeles af Rådet, ikke overstige 125 pct. af det pågældende medlems bidrag fastsat på grundlag af den procentuelle andel af produktion eller forbrug som anført i denne overenskomsts bilag A eller B.

==

Artikel 23

Restancer vedrørende bidrag til stødpudelageret

1. Såfremt et medlem ikke opfylder sine forpligtelser til at indbetale bidrag til stødpudelagerkontoen inden forfaldsdagen for et sådant bidrag, anses det pågældende medlem for at være i restance. Et medlem, der er i restance i 60 dage eller derover, betragtes ikke som medlem i henseende til afgørelser, der træffes af Rådet i henhold til stk. 2.

2. Stemmeret og andre rettigheder i Rådet for et medlem, der er i restance i 60 dage eller derover i henhold til stk. 1, suspenderes, medmindre Rådet med to tredjedeles fordelt flertal træffer anden bestemmelse, idet forsinkelser med hensyn til et medlems opfyldelse af sine forpligtelser til at indbetale bi-

drag til stødpudelagerkontoen dog ikke betragtes som restance for så vidt angår dette stykke, såfremt forsinkelsen udelukkende vedrører den del af bidraget, der overstiger det pågældende medlems andel af de i denne overenskomsts bilag G anslåede omkostninger.

3. Rådet kan fra de øvrige medlemmer indkalde bidrag til frivillig dækning af restancer.

4. Når restancen er afviklet til Rådets tilfredshed, generhverver det medlem, der har været i restance, stemmeret og øvrige rettigheder. Er restancerne blevet inddækket af andre medlemmer, skal disse medlemmer have de indbetalte bidrag tilbagebetalt i fuldt omfang.

Artikel 24

Lån til stødpudelageret

1. Rådet kan til opfyldelse af stødpudelagerets formål og mod sikkerhed i de i stødpudelageret beroende lågerforskrivninger optage sådanne lån, som det anser for nødvendige. Vilkårene for optagelse af sådanne lån skal godkendes af Rådet.

2. Rådet kan med to tredjedeles fordelt flertal træffe alle andre foranstaltninger, som det anser for egnede til supplerung af sine midler.

3. Alle omkostninger i forbindelse med disse lån og foranstaltninger posteres på stødpudelagerkontoen.

Artikel 25

Forholdet til Den fælles Råvarefond

Når Den fælles Råvarefond træder i virksomhed, skal Rådet føre forhandlinger med Fonden om gensidigt acceptable vilkår og betingelser for en associeringsaftale med Den fælles Fond med henblik på fuldt ud at udnytte Fondens faciliteter.

Kapitel XI – Afvikling af stødpudelageret

Artikel 26

Procedure for afviklingen

1. Ved denne overenskomsts ophør skal stødpudelagerets virksomhed i henhold til artiklerne 28–31 ophøre. Direktøren kan herefter ikke foretage yderligere indkøb af tin

og kan alene sælge tin som hjemlet i stk. 2, 3 eller 8.

2. Medmindre Rådet træffer andre end de i denne artikel omhandlede dispositioner, skal direktøren i forbindelse med afviklingen af stødpudelageret træffe de i stk. 3-8 og stk. 11 nævnte foranstaltninger.

3. Snarest muligt efter denne overenskomsts ophør skal direktøren af saldoen på stødpudelagerkontoen afsætte et beløb, som efter hans skøn er tilstrækkeligt til at tilbagebetale eventuelle udestående lån i henhold til artikel 24 og til at dække de samlede udgifter ved afviklingen af stødpudelageret i overensstemmelse med bestemmelserne i denne artikel. Såfremt saldoen på stødpudelagerkontoen er utilstrækkelig hertil, sælger direktøren tin i en sådan periode og i sådanne mængder, som Rådet måtte fastsætte, for at tilvejebringe det yderligere fornødne beløb.

4. Hvert medlem skal have tilbagebetalt sin andel i stødpudelageret under iagttagelse af og i overensstemmelse med denne overenskomsts bestemmelser.

5. Med henblik på at fastslå hvert medlems andel i stødpudelageret anvender direktøren følgende fremgangsmåde:

- a) Hvert medlems kontante bidrag til stødpudelageret opgøres.
- b) Værdien af direktørens samlede beholdning af tin på datoen for denne overenskomst's ophør fastsættes på grundlag af en passende pris på tin på den nævnte dato på et anerkendt marked, som Rådet udpeger, og et beløb svarende til denne værdi lægges til direktørens samlede kontante beholdning på den pågældende dato, efter at der er afsat et beløb som foreskrevet i stk. 3.
- c) Såfremt det samlede beløb beregnet i henhold til litra b) er større end summen af samtlige medlemmers samlede erlagte bidrag til stødpudelageret, fordeles det overskydende beløb blandt medlemmerne i forhold til hvert medlems samlede bidrag til stødpudelageret beregnet i overensstemmelse med litra a), multipliceret med det antal dage, disse bidrag har stået til rådighed for direktøren ved denne overenskomst's ophør. Ved beregningen af det antal dage, et bidrag har stået til rådighed for direktøren, medregnes hverken dagen for modtagelsen af bidraget eller dagen for denne overens-

komsts ophør. Den del af det overskydende beløb, som herved tildeles hvert medlem, lægges til det pågældende medlems samlede bidrag beregnet i overensstemmelse med litra a). Ved beregningen af et sådant overskydende beløbs fordeling anses et bidrag, for hvilket de modsvarende rettigheder er fortabt, for ikke at have været til rådighed for direktøren i den periode, hvor de pågældende rettigheder er fortabt.

- d) Såfremt det samlede beløb beregnet i henhold til litra b) er mindre end summen af samtlige medlemmers samlede bidrag til stødpudelageret, fordeles underskuddet blandt medlemmerne i forhold til deres samlede bidrag. Den del af underskuddet, som herved pålignes hvert medlem, fradrages det pågældende medlems samlede bidrag beregnet i overensstemmelse med litra a).
- e) Resultatet af ovennævnte beregning betragtes for hvert medlem som dets andel i stødpudelageret.

6. Med forbehold af bestemmelserne i stk. 3 skal hvert medlems andel i kontante midler og tin, som er til rådighed til fordeling i henhold til stk. 5, tildeles det pågældende medlem, dog således, at et medlem, som helt eller delvis har fortabt sin ret til at få andel i provenuet af stødpudelagerets afvikling i medfør af artiklerne 20, 23, 36, 48 eller 58, i tilsvarende omfang skal være udelukket fra tilbagebetaling af sin andel, og det herefter resterende beløb fordeles mellem de øvrige medlemmer i forhold til disse medlemmers respektive andele i stødpudelageret.

7. Forholdet mellem tin og kontante midler, som fordeles i henhold til stk. 4, 5 og 6, skal være det samme for hvert medlem.

8. (a) Til hvert medlem tilbagebetales det kontante beløb, som det har fået tildelt efter den i stk. 5 foreskrevne fremgangsmåde.

(b) Til hvert medlem overføres den således tildelte mængde tin i sådanne partier og i løbet af en sådan periode, som rådet måtte anse for hensigtsmæssig, dog således, at hvis den samlede mængde tin, der skal overføres til medlemmerne, er under 30 000 tons, skal overførslen finde sted inden for højst 24 måneder fra denne overenskomst's ophør. Hvis den samlede mængde tin er 30 00 tons eller derover, skal den overføres til medlemmerne

med gennemsnitlig 10 000 tons i hver periode af 12 måneder fra denne overenskomsts ophør.

(c) I forbindelse med hver overførsel tager Rådet bl. a. hensyn til:

- i) den samlede mængde tin, der er til rådighed til fordeling,
- ii) den virkning, som frigivelse af en sådan mængde tin kan have på markedet, og
- iii) medlemmernes interesser med henblik på at sikre en fortsat tinforsyning.

(d) Efter et medlems eget valg kan ethvert sådant parti sælges og provenuet af salget udbetales til det pågældende medlem.

9. Uanset den i denne artikel fastlagte afviklingsprocedure kan tin, der er tildelt medlemmerne i henhold til stk. 8, overføres til en følgende international tinoverenskomsts stødpudelager.

10. Tin, der er tildelt et medlem, som ikke er part i en efterfølgende international tinoverenskomst, returneres til det pågældende medlem senest seks måneder efter denne overenskomsts ophør.

11. Når alt til rådighed værende tin er fordelt i overenssstemmelse med stk. 8, fordeler direktøren blandt medlemmerne et eventuelt restbeløb af det i henhold til stk. 3 afsatte beløb i samme forhold som fordelingen i stk. 5.

Tredje del Prisbestemmelser

Kapitel XII – Minimums- og maksimumspriser

Artikel 27

Minimums- og maksimumspriser

1. I henseende til denne overenskomst fastsættes en minimumspris og en maksimumspris for tinmetal udtrykt i malaysiske ringgit eller i enhver anden valuta, som Rådet måtte bestemme. Intervallet mellem minimums- og maksimumsprisen skal udgøre 30 pct. og opdeles i tre lige store dele.

2. Uanset bestemmelserne i stk. 1 gælder ved denne overenskomsts ikrafttræden den minimums- og maksimumspris, som var gældende på datoen for den femte overenskomsts ophør.

3. På sin første samling efter denne overenskomsts ikrafttræden og derefter på grundlag af løbende undersøgelser, der foretages af Nævnet vedrørende Økonomi- og Prisvurdering eller af sådanne andre organer, som Rådet måtte bestemme, eller i henhold til bestemmelserne i artikel 31, skal Rådet vurdere, og kan revidere, minimums- og maksimumsprisen med henblik på at virkeliggøre denne overenskomsts målsætning.

4. Såfremt Rådet ikke på sin første samling efter denne overenskomsts ikrafttræden fastsætter en ny minimums- og maksimumspris, forbliver minimumsprisen den, der var

gældende på datoen for den femte overenskomsts ophør, og maksimumsprisen skal være 130 pct. af minimumsprisen.

5. Rådet skal ved gennemførelsen af vurderinger af minimums- og maksimumsprisen tage hensyn til udviklingen på kort sigt i samt det forskellige omfang af og udvils-tendensen for tinproduktion og -forbrug, produktionsomkostningerne for tin, den aktuelle produktionskapacitet, de gældende prisers egenhed til at opretholde en tilstrækkelig fremtidig produktionskapacitet samt andre relevante faktorer, som påvirker udviklingen i tinpriserne.

6. Rådet offentliggør hurtigst muligt alle reviderede minimums- og maksimumspriser, herunder midlertidige eller reviderede priser, der er fastsat i henhold til artikel 31.

Kapitel XIII – Administrationen af stødpudelagerets virksomhed

Artikel 28

Stødpudelagerets virksomhed

1. I overensstemmelse med artikel 13 og inden for rammerne af denne overenskomsts bestemmelser og Rådets instruktioner er direktøren over for eksekutivformanden ansvarlig for stødpudelagerets virksomhed.

2. Med henblik på denne artikel er markedsprisen for tin den pris, der var gældende på det af Rådet anerkendte marked ved den femte overenskomsts ophør, eller en sådan anden pris, som Rådet til enhver tid måtte fastsætte.

3. Hvis markedsprisen for tin:

- a) er lig med eller højere end maksimumsprisen, skal direktøren, medmindre Rådet giver anden instruktion og med forbehold af bestemmelserne i artikel 29 og 31, udbyde sådanne mængder tin, som står til hans rådighed, til markedsprisen på anerkendte tinmarkeder, indtil markedsprisen for tin er lavere end maksimumsprisen, eller indtil den til rådighed stående mængde tin er opbrugt;
- b) ligger i den øvre del af intervallet mellem minimums- og maksimumsprisen, kan direktøren handle på anerkendte markeder til markedsprisen for at hindre en for brat stigning i markedsprisen, forudsat at han er nettosælger af tin;
- c) ligger i den mellemste del af intervallet mellem minimums- og maksimumsprisen, kan direktøren kun handle, såfremt Rådet med to tredjedeles fordelt flertal be- myndiger ham hertil;
- d) ligger i den nedre del af intervallet mellem minimums- og maksimumsprisen, kan direktøren handle på anerkendte markeder til markedsprisen for at hindre et for brat fald i markedsprisen, forudsat at han er nettoopkøber af tin, eller
- e) er lig med eller lavere end minimumsprisen, skal direktøren, medmindre Rådet giver anden instruktion, såfremt han har midler til rådighed og med forbehold af bestemmelserne i artikel 29 og 31, tilbyde at købe tin på anerkendte markeder til markedsprisen, indtil markedsprisen for tin er højere end minimumsprisen, eller indtil de midler, han har til rådighed, er opbrugt.

4. I denne overenskomst forstås ved anerkendte markeder Penang Straits Tinmarked, London metalbørs og/eller ethvert andet marked, som Rådet fra tid til anden måtte anerkende med henblik på stødpudelagerets virksomhed.

5. Direktøren må kun afslutte terminsforretninger i henhold til stk. 3, såfremt de afvikles inden datoen for denne overenskomsts

ophør eller inden en anden af Rådet fastsat dato efter denne overenskomsts ophør.

Artikel 29

Begrænsning eller suspension af stødpudelagerets virksomhed

1. Uanset bestemmelserne i artikel 28, stk. 3, litra b) og d), kan Rådet begrænse eller suspendere terminsforretninger for tin, når Rådet anser det for påkrævet for at opfylde denne overenskomsts formål.

2. Uanset bestemmelserne i artikel 28, stk. 3, litra a) og e), kan Rådet, hvis det er samlet, begrænse eller suspendere stødpudelagerets virksomhed, såfremt opfyldelsen af de forpligtelser, der er pålagt direktøren i medfør af nævnte bestemmelser, efter Rådets opfattelse ikke vil opfylde denne overenskomsts formål.

3. Når Rådet ikke er samlet, har eksekutivformanden beføjelsen til at begrænse eller suspendere virksomheden i henhold til stk. 2.

4. Eksekutivformanden kan til enhver tid ophæve en begrænsning eller suspension, der er indført i henhold til stk. 3.

5. Umiddelbart efter at eksekutivformanden har besluttet at begrænse eller suspendere stødpudelagerets virksomhed i henhold til stk. 3, indkalder han Rådet til samling med henblik på efterprøvning af denne beslutning. Denne samling afholdes senest 14 dage efter datoen for indførelsen af den pågældende begrænsning eller suspension.

6. Rådet kan bekræfte eller ophæve enhver begrænsning eller suspension i henhold til stk. 3. Hvis Rådet ikke træffer en beslutning, skal stødpudelagerets virksomhed fortsættes uden begrænsning eller genoptages i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 28.

7. Så længe en begrænsning eller suspension af stødpudelagerets virksomhed, som er besluttet i henhold til denne artikel, er i kraft, skal Rådet efterprøve denne beslutning med mellemrum på ikke over seks uger. Hvis Rådet på en samling, som er indkladt med henblik på en sådan efterprøvning, ikke træffer nogen beslutning om, at begrænsningen eller suspensionen fortsat skal være gældende, skal stødpudelagerets virksomhed fortsættes uden begrænsning eller genoptages.

*Artikel 30**Stødpudelagerets øvrige virksomhed*

1. Rådet kan bemyndige direktøren til at købe tin fra eller sælge tin til et statsejet, ikke-kommercielt lager eller for dettes regning. Rådet kan endvidere bemyndige direktøren til at købe tin fra lande, som har ydet bidrag til den femte overenskomsts stødpudelager, af de pågældende landes andel i afviklingen af dette stødpudelager. Bestemmelserne i artikel 28, stk. 3, finder ikke anvendelse på køb eller salg af tin, hvortil der er givet bemyndigelse i henhold til bestemmelserne i dette stykke.

2. Uanset bestemmelserne i artikel 28 og 29 kan Rådet, såfremt de midler, som direktøren råder over, ikke er tilstrækkelige til at dække driftsudgifterne, bemyndige denne til at sælge sådanne mængder tin til gældende pris, som er tilstrækkelige til at dække udgifterne.

*Artikel 31**Stødpudelageret og ændringer i valutakurserne*

1. Eksekutivformanden kan på eget initiativ eller på et medlems begæring indkalde Rådet til omgående samling med henblik på at vurdere minimums- og maksimumspriserne, såfremt eksekutivformanden eller alt efter omstændighederne det pågældende medlem finder, at ændringer i valutakurserne nødvendiggør en sådan vurdering. Der kan indkaldes til samlinger i henhold til dette stykke med mindre end syv dages varsel.

2. Under de i stk. 1 omhandlede omstændigheder kan eksekutivformanden, indtil den i stk. 1 nævnte rådssamling kan afholdes, midlertidigt begrænse eller suspendere stødpudelagerets virksomhed, såfremt han anser en sådan begrænsning eller suspension for at være påkrævet for at hindre, at direktøren må opkøbe eller sælge tin i et omfang, som vil kunne virke hæmmende for virkeliggørelsen af denne overenskomsts målsætning.

3. Rådet kan bekræfte, ændre eller ophæve en begrænsning eller en suspension af stødpudelagerets virksomhed i henhold til denne artikel. Hvis Rådet ikke træffer en beslutning, skal stødpudelagerets virksomhed, såfremt denne midlertidigt er begrænset eller suspenderet, fortsættes uden begrænsning eller genoptages.

4. Rådet skal senest 30 dage efter at have besluttet af bekræfte, ændre eller ophæve en begrænsning eller suspension af stødpudelagerets virksomhed i henhold til denne artikel overveje fastsættelse af midlertidige minimums- og maksimumspriser og kan fastsætte sådanne priser. Hvis Rådet ikke fastsætter midlertidige minimums- og maksimumspriser i henhold til dette stykke, forbliver de gældende minimums- og maksimumspriser i kraft, jvf. dog bestemmelserne i stk. 6.

5. Rådet skal senest 90 dage efter fastsættelsen af midlertidige minimums- og maksimumspriser vurdere disse priser og kan fastsætte nye minimums- og maksimumspriser. Hvis Rådet ikke fastsætter nye minimums- og maksimumspriser i henhold til dette stykke, anses de midlertidige minimums- og maksimumspriser for at være gældende minimums- og maksimumspriser.

6. Såfremt Rådet ikke fastsætter midlertidige minimums- og maksimumspriser i henhold til stk. 4, kan det på enhver senere samling fastsætte sådanne minimums- og maksimumspriser.

7. Stødpudelagerets virksomhed genoptages i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 28 på grundlag af de minimums- og maksimumspriser, der alt efter omstændighederne er fastsat i henhold til denne artikels stk. 4, 5 eller 6.

Kapitel XIV – Eksportkontrol*Artikel 32**Fastlæggelse af eksportkontrol*

1. Når mindst 70 pct. af den maksimale kapacitet af det i henhold til artikel 21 oprettede stødpudelager, eller – afhængig af, hvad der måtte være det mindste – af den maksimale kapacitet af det i henhold til artikel 21 oprettede stødpudelager, som ændret ved de finansielle bestemmelser i artikel 22, stk. 7, er udnyttet ved oplagring af tinmetal i stødpudelageret, kan Rådet med to tredjedels fordelt flertal fastsætte en kontrolperiode.

2. Når mindst 80 pct. af den maksimale kapacitet af det i henhold til artikel 21 oprettede stødpudelager, eller – afhængig af hvad der måtte være det mindste – af den maksimale kapacitet af det i henhold til artikel 21 oprettede stødpudelager, som ændret ved de finansielle bestemmelser i artikel 22, stk. 7, er

udnyttet ved oplagring af tinmetal i stødpudelageret, kan Rådet fastsætte en kontrolperiode.

3. Ved fastsættelsen af en kontrolperiode i henhold til stk. 1 eller 2, fastsætter Rådet samtidig en samlet tilladt eksportmængde for producerende medlemmer for en sådan kontrolperiode, idet der tages hensyn til de i henhold til artikel 10, litra a), udarbejdede skøn over produktion og forbrug, stødpudelagerets beholdning af tinmetal og kontante midler, andre tinlagres størrelse og disponibilitet samt den sandsynlige udvikling i sådanne lagre, handelen med tin, den aktuelle pris på tinmetal samt alle andre relevante faktorer.

4. Det påhviler endvidere Rådet at tilpasse udbud til efterspørgsel med henblik på at holde prisen på tinmetal i intervallet mellem minimums- og maksimumsprisen. Rådet tilstræber desuden, at der i stødpudelageret er tinmetal og kontante midler til rådighed i tilstrækkeligt omfang til, at kunne berigtige eventuelt opståede misforhold mellem udbud og efterspørgsel.

5. Eksportbegrænsning i henhold til denne overenskomst er i hver kontrolperiode betinget af, at Rådet har truffet beslutning herom, og en sådan begrænsning træder ikke i kraft i nogen periode, medmindre Rådet har fastsat, at den pågældende periode skal være en kontrolperiode, og har fastsat en samlet tilladt eksportmængde herfor.

6. Rådet kan fastsætte kontrolperioder og fastsætte samlede tilladte eksportmængder, selv om stødpudelagerets virksomhed er begrænset eller suspenderet i henhold til bestemmelserne i artikel 29 eller 31.

7. En samlet tilladt eksportmængde, der tidligere er fastsat i henhold til stk. 3, kan af Rådet forøges, men ikke mindskes, i den kontrolperiode, den vedrører.

8. Såfremt gennemsnittet af de 15 foregående dages markedspris for tin i en kontrolperiode, for hvilken der er fastsat en samlet tilladt eksportmængde i henhold til stk. 3, i 12 på hinanden følgende børsdage er lig med eller højere end den øvre grænse for den nedre del af det i henhold til artikel 27 fastsatte prisinterval, forøges den tilladte eksportmængde, således at den samlede tilladte eksportmængde for hele den pågældende periode svarer til enten:

- a) eksportomfanget i den tilsvarende periode beregnet på grundlag af kvartalsgennemsnittet af eksporten i de sidste fire på hinanden følgende kvartaler, der gik forud for kontrolperioden, og som ikke var blevet fastsat som kontrolperiode, eller
- b) 110 pct. af den samlede tilladte eksportmængde fastsat for den pågældende kontrolperiode,

hvad der måtte være størst.

9. Uanset bestemmelserne i stk. 8, forøges den samlede tilladte eksportmængde for den pågældende kontrolperiode ikke, såfremt:

- a) der er forløbet mindre end tre måneder siden indførelsen af eksportkontrol med en periode umiddelbart forud herfor, i hvilken der ikke var nogen eksportbegrænsning i kraft, og forud for den første af de i stk. 8 nævnte 12 på hinanden følgende børsdage, eller
- b) den senest kendte markedspris lå i prisintervallets nedre del, dog således at en sådan forøgelse, hvis de i stk. 8 stillede krav, fortsat er opfyldt, omgående får virkning, når markedsprisen igen svarer til eller ligger højere end den øvre grænse for nævnte nedre del.

10. I denne artikel forstås ved markedsprisen på tin prisen på tin på Penang Straits Tinmarked, medmindre Rådet træffer anden bestemmelse.

11. Når Rådet har fastsat en kontrolperiode og fastsat den samlede tilladte eksportmængde for denne periode, kan det samtidig opfordre ethvert land, som er producent af tin fra miner inden for dets territorium eller territorier, til i den pågældende periode at gennemføre en sådan begrænsning af den fra denne produktion hidrørende tineksport, som Rådet og vedkommende land samstemmende måtte anse for rimelig. Rådet kan også rådføre sig med lande, der er forbrugere af tin, med henblik på at øge effektiviteten af kontrolforanstaltninger med hensyn til leveringer af tin, som udbydes på internationale markeder.

12. Rådet kan foranstalte samråd med forbrugende medlemmer vedrørende passende forholdsregler, som ikke er uforenelige med andre internationale overenskomster om samhandelen, med det formål i en kontrolperiode at søge at give importen af tin fra producerende medlemmer en fortrinsstilling.

Artikel 33

Kontrolperioder

1. Kontrolperioder skal svare til kvartaler, dog således, at hvor eksportbegrænsning indføres for første gang i denne overenskomsts gyldighedsperiode eller genindføres efter et tidsrum, i hvilket der ikke har været nogen eksportbegrænsning, kan Rådet fastsætte enhver periode på højst fem måneder eller mindst to måneder, der slutter den 31. marts, 30. juni, 30. september eller 31. december, som en kontrolperiode.

2. En samlet tilladt eksportmængde, som er trådt i kraft, skal ikke i løbet af den kontrolperiode, den vedrører, ophøre med at være i kraft alene af den grund, at stødpudela-gerets beholdning er faldet, således at den er mindre end den mindste mængde af tinmetal, der kræves i henhold til artikel 32, stk. 1 og 2, eller enhver anden mængde, der går i stedet herfor i henhold til nævnte stykker.

3. En allerede fastsat kontrolperiode kan af Rådet annulleres før eller bringes til ophør i løbet af den pågældende periode.

4. Hvis en samlet tilladt eksportmængde er fastsat i henhold til den femte overenskomst for nævnte overenskomsts sidste kvartal og stadig er gældende ved overenskomstens ophør, skal uanset bestemmelserne i denne artikel, og medmindre Rådet træffer anden bestemmelse på sin første samling:

- a) en kontrolperiode, der er i kraft på tidspunktet for denne overenskomsts ikrafttræden, anses for at være blevet fastsat i henhold til denne overenskomst, og
- b) den samlede tilladte eksportmængde for den pågældende kontrolperiode svare til den kvartalsvis fastsatte mængde i henhold til den femte overenskomst for den pågældende overenskomsts sidste kvartal, medmindre og indtil den ændres af Rådet i henhold til bestemmelserne i artikel 32.

Artikel 34

Fordeling af den samlede tilladte eksportmængde

1. Den samlede tilladte eksportmængde for en kontrolperiode fordeles mellem de producerende medlemmer i forhold til deres produktion eller efter omstændighederne deres eksporterede mængder i de sidste fire på

hinanden følgende kvartaler, som gik forud for kontrolperioden, og som ikke var fastsat som kontrolperioder. Ved fordelingen af den samlede tilladte eksportmængde i henhold til dette stykke tager Rådet behørigt hensyn til de i regel 6 i bilag F til denne overenskomst nævnte forhold eller sådanne forhold, som et producerende medlem under henvisning til regel 9 i bilag F fremholder som usædvanlige, og kan med andre producerende medlemmers samtykke for det pågældende medlem anvende produktionen respektive eksportmængden i en anden af Rådet fastsat periode.

2. (a) Uanset bestemmelserne i stk. 1 kan Rådet med et producerende medlems samtykke nedsætte dets andel i den samlede tilladte eksportmængde og omfordele den derved fremkomne mængde mellem de øvrige producerende medlemmer i forhold til de pågældende medlemmers procentvise andele eller på anden måde, hvis forholdene gør det påkrævet.

(b) Den for et producerende medlem i henhold til litra a) fastsatte tinmængde for en kontrolperiode anses i denne artikel for at være det pågældende medlems tilladte eksportmængde i den pågældende kontrolperiode.

3. Hvert producerende medlems nettoeksport af tin i hver kontrolperiode skal, hvor der ikke findes anden bestemmelse herom i denne overenskomst, begrænses til det pågældende medlems tilladte eksportmængde for den pågældende kontrolperiode.

4. Hvert producerende medlem træffer sådanne foranstaltninger, som måtte være nødvendige for at opretholde og håndhæve bestemmelserne i denne artikel, således at et medlems eksport så nøje som muligt svarer til dets tilladte eksportmængde for enhver kontrolperiode.

5. (a) Det påhviler ethvert producerende medlem, som finder, at det inden for en kontrolperiode måske ikke vil være i stand til at eksportere så meget tin, som det er berettiget til i henhold til dets tilladte eksportmængde for den pågældende kontrolperiode, at afgive en erklæring herom til Rådet snarest muligt og under alle omstændigheder senest to kalendermåneder efter datoen for en sådan tilladt eksportmængdes ikrafttræden.

(b) Såfremt Rådet har modtaget en sådan erklæring eller skønner, at et producerende medlem inden for en kontrolperiode måske ikke vil være i stand til at eksportere så meget tin, som det er berettiget til i henhold til dets tilladte eksportmængde, kan Rådet tage sådanne skridt, som efter dets skøn vil sikre, at den samlede tilladte eksportmængde faktisk bliver eksporteret.

6) Rådet kan med henblik på denne artikel bestemme, at der i eksporten af tin fra et producerende medlem skal medregnes tinindholdet i alt materiale, der hidrører fra det pågældende medlems produktion af mineraler.

Artikel 35

Eksporttidspunkt

For så vidt angår et medlem, der er anført i denne overenskomsts bilag C, anses tin for at være eksporteret, når de i nævnte bilag ud for det pågældende medlem anførte formalitetskrav er opfyldt, dog således at:

- a) Rådet med det pågældende medlems samtykke fra tid til anden kan foretage en gennemgang af bilag C, og eventuelle ændringer i forbindelse hermed får samme gyldighed, som hvis de var indeholdt i dette bilag, og
- b) såfremt et producerende medlem eksporterer tin på en måde, der ikke er angivet i bilag C, afgør Rådet, om det pågældende tin skal anses for at være eksporteret i denne overenskomsts forstand, og fastslår i bekræftende fald tidspunktet for, hvornår den pågældende eksport skal anses for at have fundet sted.

Artikel 36

Sanktioner i forbindelse med eksportkontrol

1. (a) Hvis et producerende medlems nettoeksport af tin, uanset bestemmelserne i artikel 34, i en kontrolperiode overstiger dets for perioden fastsatte tilladte eksportmængde med mere end 5 pct., kan Rådet pålægge det pågældende medlem at yde et ekstra bidrag til stødpudelageret, som ikke er større end den mængde, hvormed den nævnte eksport overstiger dette medlems tilladte eksportmængde. Et sådant bidrag skal ydes i form af tinmetal eller kontante midler eller i et

sådant forhold mellem tinmetal og kontante midler og inden en sådan frist eller sådanne frister, som Rådet måtte bestemme. Den del af bidraget, der i givet fald skal betales kontant, beregnes på grundlag af den på datoen for beslutningen gældende minimumspris. Den del af bidraget, der i givet fald skal ydes i form af tinmetal, indregnes i og udgør ikke et tillæg til det pågældende medlems tilladte eksportmængde i den kontrolperiode, i hvilken et sådant bidrag forfalder.

(b) Hvis et producerende medlems samlede nettoeksport af tin, uanset bestemmelserne i artikel 34, i løbet af fire på hinanden følgende kontrolperioder, herunder i påkommende tilfælde den i litra a) nævnte kontrolperiode, overstiger den samlede tilladte eksportmængde for disse perioder med mere end 1 pct., kan det pågældende medlems tilladte eksportmængde i hver af de fire følgende kontrolperioder nedsættes med en fjerdedel af den samlede mereeksport, eller, hvis Rådet træffer bestemmelse herom, med en større del, dog ikke over halvdelen. En sådan nedsættelse får virkning fra og med den kontrolperiode, der følger efter den, i hvilken Rådet traf beslutning.

(c) Hvis den samlede nettoeksport af tin fra et medlem, hvis samlede nettoeksport af tin i løbet af fire på hinanden følgende kontrolperioder har oversteget dets tilladte eksportmængde som nævnt i litra (b), i løbet af yderligere fire på hinanden følgende kontrolperioder, som ikke omfatter nogen af de i litra (b) omhandlede kontrolperioder, overstiger den samlede tilladte eksportmængde for disse fire kontrolperioder, kan Rådet ud over at nedsætte det pågældende medlems samlede tilladte eksportmængde i henhold til bestemmelserne i litra (b), bestemme, af dette medlem skal fortabe en del, første gang dog ikke over halvdelen, at dets ret til at deltage i afviklingen af stødpudelageret. Rådet kan til enhver tid gengive det pågældende medlem den således fortabte del af dets rettigheder på de vilkår og betingelser, som Rådet måtte fastsætte.

(d) Det påhviler et producerende medlem, der har eksporteret en tinmængde, der overstiger dets tilladte eksportmængde og nogen anden ved artikel 34 eller ved andre bestemmelser i nærværende artikel hjemlet mængde, ved først at give den lejlighed at tage effektive skridt til at bringe forholdet i orden

F.t. beslutn. vedr. Den sjette internationale Tinoverenskomst

i overensstemmelse med denne overenskomst. Når Rådet træffer beslutning om de foranstaltninger, der skal træffes i henhold til dette stykke, tager det i betragtning, om det pågældende medlem har undladt at tage sådanne skridt eller har tøvet hermed.

2. For så vidt angår stk. 1, litra (a), (b) og (c), skal sådanne samlede tilladte eksportmængder, der er fastsat for kontrolperioder henhørende under den femte overenskomst og mængder, som er eksporteret ud over disse tilladte eksportmængder, samt sanktioner, der er iværksat i henhold til nævnte overenskomst, anses for at være henholdsvis fastsat, eksporteret eller iværksat i henhold til nærværende overenskomst fra og med denne ikrafttræden.

Artikel 37

Særeksport

1. Rådet kan til enhver tid, når det har fastsat en kontrolperiode, med to tredjedeles fordelt flertal give tilladelse til eksport af en nærmere angiven mængde tin (herefter benævnt særeksport) ud over den i artikel 34, stk. 1, omhandlede tilladte eksportmængde, dog under forudsætning af, at Rådet:

- a) anser den foreslåede særeksport for at være bestemt til at indgå som en del af et statsligt beredskabslager, og
- b) anser det for usandsynligt, at den foreslåede særeksport vil blive anvendt til noget kommercielt eller industrielt formål i denne overenskomsts gyldighedsperiode.

2. Rådet kan med to tredjedeles fordelt flertal gøre en særeksport betinget af sådanne vilkår, som det måtte anse for nødvendige.

3. Hvis bestemmelserne i artikel 39 er overholdt og de af Rådet i henhold til stk. 2 fastsatte vilkår er opfyldt, tages der ved anvendelse af bestemmelserne i artikel 34, stk. 2 og 4, samt artikel 36, stk. 1, ikke hensyn til særeksport.

4. Rådet kan til enhver tid med to tredjedeles fordelt flertal ændre bestemmelserne i stk. 1, dog således, at en sådan ændring ikke må foregribe dispositioner, som et medlem har truffet i medfør af en meddelt tilladelse, og vilkår, der allerede er fastsat i henhold til stk. 2.

Artikel 38

Særdeponeringer

1. Et producerende medlem kan til enhver tid med Rådets samtykke foretage særdeponeringer af tinmetal hos direktøren. Sådanne særdeponeringer betragtes ikke som en del af stødpudelageret og står ikke til rådighed for direktøren.

2. Et producerende medlem, som har meddelt Rådet, at det agter at foretage en særdeponering af tinmetal med oprindelse i det pågældende medlems territorium, skal, såfremt det fremlægger sådan dokumentation, som Rådet måtte forlange for at kunne identificere det metal eller de med henblik på udvinding af tinmetal oplagrede koncentreter, der indgår i særdeponeringen, have tilladelse til at eksportere det pågældende metal eller de pågældende koncentreter ud over en tilladt eksportmængde, som måtte være tilladt dette medlem i henhold til artikel 34, og såfremt det producerende medlem opfylder betingelserne i artikel 39, finder bestemmelserne i artikel 34, stk. 2 og 4, og i artikel 36, stk. 1, ikke anvendelse på sådan eksport.

3. Direktøren tager kun imod særdeponeringer på det eller de steder, som han måtte anse for passende.

4. Eksekutivformanden underretter medlemmerne om modtagelsen af sådanne særdeponeringer, men tidligst tre måneder efter modtagelsesdatoen.

5. Et producerende medlem, der har foretaget særdeponering af tinmetal, kan udtage hele den deponerede mængde eller en del deraf til hel eller delvis opfyldelse af dets tilladte eksportmængde i en kontrolperiode. Den mængde, der undtages af særdeponeringen i et sådant tilfælde, anses i henseende til eksportkontrol for at være eksporteret i den kontrolperiode, i hvilken den pågældende mængde udtages.

6. I et kvartal, der ikke er blevet fastsat som en kontrolperiode, skal enhver særdeponering stå til rådighed for det medlem, der har foretaget deponeringen, alene med forbehold af bestemmelserne i artikel 39, stk. 8.

7. Det medlem, der foretager særdeponering, bærer alle omkostninger i forbindelse hermed, således at Rådet ikke belastes med nogen omkostninger.

Artikel 39

Producerende medlemmers lagre

1. (a) Et producerende medlems lagre af tin, som ikke er blevet eksporteret i henhold til den definition, der er fastlagt for det pågældende medlem i denne overenskomsts bilag C, må ikke på noget tidspunkt i en kontrolperiode overstige den mængde, der er anført for dette medlem i denne overenskomsts bilag D.

(b) I sådanne lagre medregnes ikke tin under transport fra minen til eksportstedet som defineret i bilag C.

(c) Rådet kan foretage ændringer i bilag D, men hvis det i den forbindelse har forøget den i bilag D for et medlem anførte mængde, kan det knytte betingelser til enhver sådan forøgelse, herunder betingelser med hensyn til periode og senere eksport.

2. Lagerforøgelser, som er godkendt i henhold til artikel 39, stk. a) i den femte overenskomst, og som fortsat var gyldige ved denne overenskomsts ophør, samt betingelser, der er knyttet hertil, anses for at være godkendt eller fastsat i henhold til nærværende overenskomst, medmindre Rådet inden seks måneder efter nærværende overenskomsts ikrafttræden træffer anden bestemmelse.

3. Enhver særdeponering, som har fundet sted i henhold til artikel 38, fradrages den mængde, som det pågældende producerende medlem i henhold til nærværende artikel er berettiget til at oplagre i en kontrolperiode.

4. (a) Når der på et i denne overenskomsts bilag E opført producerende medlems territorium uundgåeligt udvindes tinmalm fra dettes naturlige forekomst ved udvinding af de øvrige i nævnte bilag anførte mineraler, og når den i stk. 1 foreskrevne begrænsning af lagrene som følge heraf vil medføre en urimelig indskrænkning i udvindingen af disse øvrige mineraler, kan der i dette territorium opretholdes yderligere lagre af tinkoncentreter i det omfang, det pågældende medlems regering bekræfter, at sådanne tinkoncentreter udelukkende er udvundet i forbindelse med disse øvrige mineraler og faktisk er forblevet på det pågældende medlems territorium, dog under forudsætning af, at forholdet mellem sådanne yderligere lagre og den samlede mængde af de øvrige udvundne minera-

ler ikke på noget tidspunkt overstiger det i bilag E anførte forhold.

(b) Eksport af sådanne yderligere lagre må ikke uden Rådets samtykke påbegyndes, før alt tinmetal i stødpudelageret er afviklet, og herefter må der fra disse lagre i hvert kvartal ikke eksporteres mere end en fyrretyvendel af den samlede lagerbeholdning eller 250 tons, alt efter hvad der måtte være mest.

5. De medlemmer, der er opført i bilag D og E, fastsætter i samråd med Rådet bestemmelser vedrørende opretholdelse og beskyttelse af samt kontrol med sådanne yderligere lagre, som måtte blive godkendt i henhold til denne artikel.

6. Rådet kan med det pågældende producerende medlems samtykke foretage ændringer i bilag D og E.

7. Med sådanne mellemrum, som Rådet måtte bestemme, indsender hvert producerende medlem til Rådet opgørelser over de lagre af tin, som findes på dets territorium, og som ikke er blevet eksporteret i overensstemmelse med definitionen i bilag C for det pågældende medlem. I sådanne opgørelser medregnes ikke tin under transport fra minen til eksportstedet som defineret i bilag C. De lagre, der opretholdes i henhold til stk. 4, anføres særskilt i disse opgørelser.

8. Et producerende medlem, der har foretaget særdeponering i henhold til artikel 38, eller som i henhold til bestemmelserne i stk. 1 kan forøge sine lagre, underretter senest 12 måneder før denne overenskomsts ophør Rådet om sine planer vedrørende afviklingen af sådanne deponeringer eller om eksporten af hele eller en del af en sådan lagerforøgelse, herunder dog ikke yderligere lagre, hvis eksport finder sted i henhold til stk. 4, og rådfører sig med Rådet om, hvorledes en sådan eksport bedst kan gennemføres, uden at det medfører forstyrrelser på tinmarkedet. Det producerende medlem skal tage behørigt hensyn til Rådets henstillinger.

Kapitel XV – Tinmangel

Artikel 40

Forholdsregler i tilfælde af tinmangel

1. Hvis Rådet på et tidspunkt, hvor tinprisen ligger i eller er højere end den øvre del, finder, at der er opstået eller kan forventes at

opstå en alvorlig mangel på tinforsyninger, skal det:

- a) bringe eksportkontrol, som måtte være gældende, til ophør og foreslå sådanne lagerstørrelser, som ikke bør overskrides, og
- b) henstille til medlemmerne, at de træffer alle nødvendige foranstaltninger for at sikre en så hurtig forøgelse som muligt af den mængde tin, som de kan stille til rådighed.

2. Rådet træffer bestemmelse om, i hvilken periode de i denne artikel omhandlede forholdsregler skal forblive i kraft; en sådan periode regnes i kvartaler, idet dog Rådet, når disse forholdsregler anvendes første gang i henhold til denne overenskomst eller iværksættes påny efter en periode, i hvilken der ikke var konstateret nogen mangel, kan fastsætte en periode for anvendelsen af disse forholdsregler på højst fem måneder eller mindst én måned, som slutter den 31. marts, 30. juni, 30. september eller 31. december.

3. Rådet kan ophæve forholdsregler, der er taget i henhold til denne artikel, inden de iværksættes, eller bringe dem til ophør, efter de er taget i anvendelse, eller forlænge gyldigheden heraf fra kvartal til kvartal.

4. På baggrund af Rådets skøn over produktion og forbrug i henhold til artikel 10,

litra a), og under hensyntagen til beholdningerne af tinmetal og kontante midler i stødpudelageret samt alle andre relevante faktorer, navnlig udnyttelsen af produktionskapaciteten, mulighederne for at udnytte andre tinlagre samt udviklingstendensen for markedspriserne, foretager Rådet alle sådanne undersøgelser, som er nødvendige for at det kan bedømme den samlede efterspørgsel af tin og det samlede udbud i den fastsatte periode og sådanne følgende perioder, som Rådet måtte bestemme.

5. Rådet kan med to tredjedeles fordelt flertal beslutte at opfordre medlemmerne til at indgå sådanne arrangementer med det, som kan sikre forbrugende medlemmer en rimelig fordeling af de tinforsyninger, der er til rådighed.

6. Rådet kan foranstalte samråd med producerende medlemmer vedrørende passende forholdsregler, som ikke er uforenelige med andre internationale overenskomster om samhandelen, med det formål i tilfælde af tinmangel at søge af give tinforsyningen til forbrugende medlemmer en fortrinsstilling.

7. På hver rådssamling, som afholdes medens bestemmelserne i denne artikel finder anvendelse, vurderer Rådet resultaterne af forholdsregler, der er taget i henhold til denne artikel siden foregående samling.

Fjerde del

Andre bestemmelser

Kapitel XVI – Medlemmernes forpligtelser

Artikel 41

Almindelige forpligtelser

1. Medlemmerne skal i denne overenskomsts gyldighedsperiode udfolde deres bedste bestræbelser og samarbejde med henblik på at fremme overenskomstens formål.

2. Medlemmerne skal acceptere alle Rådets afgørelser i henhold til denne overenskomst som bindende.

3. Uden derved at tilsidesætte de generelle bestemmelser i stk. 1 skal medlemmerne især iagttage følgende:

- a) de må ikke, så længe tilstrækkelige tinmængder er til rådighed til dækning af

deres samlede behov, forbyde eller begrænse anvendelsen af tin til bestemte formål, medmindre der foreligger sådanne omstændigheder, at et sådant forbud eller en sådan begrænsning ikke vil være uforenelig med andre internationale overenskomster om samhandelen;

- b) de skal skabe forhold, som fremmer en rentabel udnyttelse af lejerne i overensstemmelse med markedets behovene;
- c) de skal fremme bevarelsen af de naturlige tinforekomster ved at hindre, at lejer opgives i utide.

*Artikel 42**Præference- og hjælpeforanstaltninger*

Forbrugende medlemmer blandt udviklingslandene samt de mindst udviklede lande, der er medlemmer, hvis interesser bringes i fare som følge af foranstaltninger, truffet i henhold til denne overenskomst, kan anmode Rådet om at iværksætte passende præference- og hjælpeforanstaltninger. Rådet skal overveje at træffe sådanne egnede foranstaltninger i overensstemmelse med resolution 93 (IV), afsnit III, stk. 3, vedtaget af De forenede Nationers Konference om Handel og Udvikling.

*Artikel 43**Konsultation*

Rådet skal efter anmodning fra et medlem indlede konsultationer vedrørende forhold, som direkte indvirker på udbud eller efterspørgsel. Rådet kan udarbejde forslag, der forelægges medlemmerne til overvejelse.

*Artikel 44**Handelshindringer*

1. Rådet skal på baggrund af sine undersøgelser af tinmarkedet fastslå, om der foreligger hindringer for en udvidelse af handelen med tin samt halvfabrikata og færdigvarer af tin.

2. Rådet kan under iagttagelse af betemmelserne i stk. 1 selv vedtage henstillinger, eller søge at få henstillinger vedtaget i andre egnede organisationer, med henblik på at mindske og om muligt fuldt ud fjerne sådanne hindringer. Rådet skal regelmæssigt undersøge de resultater, der er nået ved gennemførelse af sådanne henstillinger.

*Artikel 45**Rimelige arbejdsvilkår*

Medlemmerne erklærer, at de for at undgå forringelse af levestandarden og indførelse af urimelige konkurrencevilkår i verdenshandelen vil søge at sikre rimelige arbejdsvilkår inden for tinindustrien.

*Artikel 46**Afhændelse af tin fra ikke-kommercielle lagre*

1. Et medlem, som ønsker at afhænde tin fra sine ikke-kommercielle lagre, skal med rimeligt varsel rådføre sig med Rådet om sine afhændelsesplaner.

2. Når et medlem varsler en påtænkt afhændelse af tin fra sine ikke-kommercielle lagre, skal Rådet omgående indlede officielle drøftelser med det pågældende medlem om planen med henblik på at sikre, at bestemmelserne i stk. 4 nøje overholdes.

3. Rådet skal fra tid til anden gennemgå forløbet af sådanne afhændelser og kan fremkomme med henstillinger til det pågældende medlem. Et sådant medlem skal tage behørigt hensyn til Rådets henstillinger.

4. Afhændelse fra ikke-kommercielle lagre skal finde sted med skyldigt hensyn til beskyttelsen af tinproducenter, forædlingsindustri og forbrugere mod uønskede forstyrrelser af deres sædvanlige markeder og mod skadelige følger af sådanne afhændelser for kapitalinvesteringer i udforskning og udvikling af nye forsyningskilder og for minedriftens trivsel og vækst i de enkelte producerende medlemmers område eller områder. Afhændelse skal finde sted i sådanne mængder og strække sig over sådanne perioder, at det ikke virker unødigt forstyrrende på produktion og beskæftigelse inden for tinindustrien i de enkelte producerende medlemmers område eller områder, og således at der ikke opstår alvorlige vanskeligheder for de producerende medlemmers økonomi.

*Artikel 47**National sikkerhed*

Intet i denne overenskomst skal fortolkes således, at et medlem afkræves nogen oplysning, hvis afsløring det anser for at være i modstrid med dets vitale sikkerhedsinteresser.

Kapitel XVII – Klager og tvister*Artikel 48**Klager*

1. Enhver klage over, at et medlem har begået et brud på denne overenskomst, skal, såfremt der ikke andetsteds i overenskomsten

er foreskrevet et retsmiddel herimod, på begæring af det medlem, som fremsætter klagen, indbringes for Rådet til afgørelse.

2. Medmindre andet er fastsat i denne overenskomst, kan et medlem ikke anses for at have begået et brud på denne overenskomst, medmindre der vedtages en beslutning herom. I enhver sådan afgørelse skal overtrædelsens art og omfang nærmere angives.

3. Hvis Rådet i henhold til denne artikel finder, at et medlem har begået et brud på denne overenskomst, kan det, medmindre der andetsteds i denne overenskomst er fastsat andre sanktioner, fratage vedkommende medlem dets stemmeret og andre rettigheder, indtil det har rådet bod på overtrædelsen eller på anden måde opfyldt sine forpligtelser.

4. I denne artikel skal udtrykket »brud på denne overenskomst« også omfatte overtrædelse af bestemmelser fastsat af Rådet eller undladelse af at opfylde forpligtelser, som er pålagt et medlem i overensstemmelse med denne overenskomst.

5. Ethvert medlem, som finder, at dets økonomiske interesser i forbindelse med denne overenskomst er blevet skadet alvorligt ved foranstaltninger, der er truffet af noget andet medlem eller af andre medlemmer, bortset fra foranstaltninger i krigstid, kan indgive klage til Rådet.

6. Ved modtagelsen af en sådan klage, skal Rådet undersøge de faktiske omstændigheder og skal med et flertal af alle forbrugende medlemmers samlede antal stemmer samt et flertal af alle producerende medlemmers samlede antal stemmer træffe beslutning om, hvorvidt den af det klagende medlem indgivne klage er berettiget, samt i bekræftende fald tillade det klagende medlem at udtræde af denne overenskomst.

Artikel 49

Tvister

1. Enhver tvist vedrørende denne overenskomst fortolkning eller anvendelse, som ikke har kunnet bilægges ved forhandling, skal på begæring af et medlem indbringes for Rådet til afgørelse.

2. Når en tvist er indbragt for Rådet i henhold til denne artikel, kan et flertal af medlemmerne eller medlemmer, der råder over

mindst en tredjedel af stemmerne i Rådet, kræve, at Rådet efter en indgående drøftelse af sagen indhenter et responsum om de omstridte spørgsmål fra det i stk. 3 omhandlede rådgivende nævn, inden det træffer afgørelse.

3. (a) Medmindre Rådet ved enstemmig beslutning blandt de afgivne stemmer træffer anden afgørelse, skal nævnet bestå af:

- i) to af de producerende medlemmer udpegede personer, hvoraf den ene skal have omfattende erfaring i spørgsmål af omtvistede art og den anden nyde anseelse og have erfaring som jurist,
- ii) to personer med tilsvarende kvalifikationer, udpeget af de forbrugende medlemmer, og
- iii) en formand, som vælges enstemmigt af de fire personer, der er udpeget som ovenfor nævnt, eller, hvis disse ikke kan nå til enighed, af eksekutivformanden.

(b) Personer udpeget til det rådgivende nævn skal handle i deres personlige egenskab og uden instruktioner fra nogen regering.

(c) Det rådgivende nævns udgifter afholdes af Rådet.

4. Det rådgivende nævns responsum og begrundelserne herfor forelægges Rådet, som afgør tvisten efter at have taget alle relevante oplysninger i betragtning.

Kapitel XVIII – Afsluttende bestemmelser

Artikel 50

Depositar

De forenede Nationers generalsekretær udpeges herved til depositar for denne overenskomst.

Artikel 51

Undertegnelse

Denne overenskomst skal fra den 3. august 1981 til og med den 30. april 1982 være åben for undertegnelse i De forenede Nationers hovedsæde i New York for parterne i den femte overenskomst og for andre stater, som er medlemmer af UNCTAD.

Artikel 52

Ratifikation, accept eller godkendelse

Denne overenskomst skal ratificeres, accepteres eller godkendes af de undertegnende regeringer i overensstemmelse med disses respektive forfatningsmæssige praksis. Ratifikations-, accept- eller godkendelsesinstrumenterne skal deponeres hos depositaren.

Artikel 53

Meddelelse om midlertidig anvendelse

1. En undertegnende regering, som har til hensigt at ratificere, acceptere eller godkende denne overenskomst, eller en regering, for hvilken Rådet i henhold til bestemmelserne i artikel 54 har fastsat betingelser for tiltrædelse, men som endnu ikke har været i stand til at deponere sit instrument, kan til enhver tid meddele depositaren, at den inden for rammerne af dens forfatnings- og/eller lovgivningsmæssige praksis midlertidigt vil anvende denne overenskomst, enten når den træder i kraft i henhold til artikel 55 eller, hvis den allerede er trådt i kraft, fra en nærmere angiven dato.

2. En i stk. 1 omhandlet regering, der meddeler depositaren, at den som følge af, at den anvender denne overenskomst inden for rammerne af dens forfatnings- og/eller lovgivningsmæssige praksis ikke vil være i stand til at yde sine bidrag til stødpudelagerkontoen, kan ikke udøve sin stemmeret vedrørende spørgsmål, der har forbindelse med bestemmelserne i kapitlerne X til og med XV i denne overenskomst. En sådan regering skal imidlertid opfylde alle sine finansielle forpligtelser i forbindelse med administrationskontoen. Det midlertidige medlemskab for en regering, der giver meddelelse som nævnt i dette stykke, må ikke overstige 12 måneder fra denne overenskomsts midlertidige ikrafttræden, medmindre Rådet træffer anden afgørelse.

Artikel 54

Tiltrædelse

1. Denne overenskomst skal være åben for tiltrædelse af regeringer fra alle stater på betingelser, der fastsættes af Rådet. Tiltrædelse sker ved deponering af et tiltrædelsesinstru-

ment hos depositaren. Tiltrædelsesinstrumenter skal indeholde en erklæring om, at den pågældende regering accepterer alle de af Rådet fastsatte betingelser.

2. En regering, der har til hensigt at tiltræde denne overenskomst, skal give Rådet eller, indtil denne overenskomsts ikrafttræden, Rådet for den femte overenskomst meddelelse herom.

3. De vilkår, som Rådet fastsætter vedrørende stemmeret og økonomiske forpligtelser, skal være rimelige såvel i forhold til de regeringer, der har til hensigt at tiltræde, som i forhold til de regeringer, der allerede er deltagere i denne overenskomst.

4. Når et producentland tiltræder denne overenskomst og bliver et producerende medlem, skal Rådet:

- a) med det pågældende medlems samtykke fastsætte den mængde og den procentvise andel, der skal anføres for det pågældende medlem i henholdsvis bilag D og E til denne overenskomst, og
- b) med henblik på eksportkontrol tillige fastsætte de betingelser, der skal anføres for det pågældende medlem i bilag C til denne overenskomst.

Mængden, den procentvise andel og de betingelser, der fastsættes på denne måde, skal have samme gyldighed, som hvis de var anført i de nævnte bilag.

5. Rådet for den femte overenskomst kan, indtil nærværende overenskomst træder i kraft, fastsætte de i stk. 1 omhandlede betingelser med forbehold af Rådets godkendelse på dets første samling.

Artikel 55

Ikrafttræden

1. Denne overenskomst træder endeligt i kraft den 1. juli 1982 eller på en hvilken som helst dato derefter, såfremt regeringer for producentlande, der tegner sig for mindst 80 pct. af den samlede produktion, som anført i bilag A til denne overenskomst, og regeringer for forbrugerlande, der tegner sig for mindst 80 pct. af det samlede forbrug, som anført i bilag B til denne overenskomst, senest på det nævnte tidspunkt har deponeret ratifikations-, accept-, godkendelses- eller tiltrædelsesinstrumenter.

2. Hvis denne overenskomst ikke den 1. juli 1982 er trådt i kraft i overensstemmelse med stk. 1, træder den midlertidigt i kraft, hvis regeringer for producentlande, der tegner sig for mindst 65 pct. af den samlede produktion, som anført i bilag A, og regeringer for forbrugerlande, der tegner sig for mindst 65 pct. af det samlede forbrug, som anført i bilag B, senest på dette tidspunkt har deponeret ratifikations-, accept-, godkendelses- eller tiltrædelsesinstrumenter eller i henhold til artikel 53 har givet depositaren meddelelse om, at de vil anvende denne overenskomst midlertidigt.

3. Hvis de krævede procentsatser for denne overenskomsts ikrafttræden i henhold til stk. 1 eller stk. 2 ikke er opnået den 1. juli 1982, skal De forenede Nationers generalsekretær indbyde de regeringer, der har deponeret ratifikations-, accept-, godkendelses- eller tiltrædelsesinstrumenter, eller som har givet depositaren meddelelse om, at de vil anvende denne overenskomst midlertidigt, til et møde for at træffe beslutning om, hvorvidt denne overenskomst skal træde endeligt eller midlertidigt i kraft inden for deres egen kreds, i sin helhed eller delvis, på en sådan dato, som de måtte fastsætte. De forenede Nationers generalsekretær indbyder også andre regeringer, som har undertegnet denne overenskomst, eller som har deltaget i Den femte internationale Tinoverenskomst, til at overvære dette møde som observatører.

4. Såfremt denne overenskomst 18 måneder efter udløbet af den femte overenskomst eller dennes forlængelse er trådt midlertidigt i kraft, men ikke er trådt endeligt i kraft i overensstemmelse med stk. 1, kan de regeringer, som har deponeret ratifikations-, accept-, godkendelses- eller ikrafttrædelsesinstrumenter, i fællesskab beslutte, at denne overenskomst uanset bestemmelserne i stk. 1 skal træde i kraft inden for deres egen kreds. Hvis disse regeringer ikke beslutter at lade denne overenskomst træde endeligt i kraft inden for deres egen kreds forbliver den midlertidigt i kraft.

5. For enhver regering, der deponerer et ratifikations-, accept-, godkendelses- eller tiltrædelsesinstrument efter denne overenskomsts ikrafttræden, træder den for denne regerings vedkommende i kraft på datoen for en sådan deponering.

Artikel 56

Medlemskab for mellemstatslige organisationer

1. Enhver henvisning i denne overenskomst til en »regering« eller »regeringer« skal forstås som omfattende en henvisning til Det europæiske økonomiske Fællesskab og til enhver mellemstatslig organisation, der er ansvarlig for forhandling, indgåelse og gennemførelse af internationale overenskomster, især råvareoverenskomster. Følgelig skal enhver henvisning i denne overenskomst til undertegnelse, ratifikation, accept eller godkendelse, meddelelse om midlertidig anvendelse eller tiltrædelse for sådanne mellemstatslige organisationers vedkommende forstås som omfattende en henvisning til disse mellemstatslige organisationers undertegnelse, ratifikation, accept eller godkendelse, meddelelse om midlertidig anvendelse eller tiltrædelse.

2. Ved afstemning om spørgsmål der ligger inden for sådanne organisationers kompetenceområde, kan disse afgive et antal stemmer svarende til det samlede antal stemmer, der i henhold til artikel 14 tilkommer deres medlemsstater, som i dette tilfælde ikke kan stemme individuelt.

Artikel 57

Ændringer

1. Rådet kan med to tredjedeles flertal af alle producerende medlemmers samlede stemmer og to tredjedeles flertal af alle forbrugende medlemmers samlede stemmer afgive indstilling til medlemmerne om ændringer i denne overenskomst. Rådet fastsætter i sin indstilling den frist, inden for hvilken hvert medlem skal meddele depositaren, hvorvidt det ratificerer, accepterer eller godkender ændringen.

2. Rådet kan forlænge den frist, som det i henhold til stk. 1 har fastsat for meddelelse om ratifikation, accept eller godkendelse. Rådet giver depositaren meddelelse om enhver sådan forlængelse.

3. Hvis en ændring ratificeres, accepteres eller godkendes af alle medlemmerne inden for den i henhold til stk. 1 fastsatte eller i henhold til stk. 2 forlængede frist, træder den i kraft, så snart depositaren har modtaget

den sidste ratifikation, accept eller godkendelse.

4. Hvis en ændring ikke inden for den i henhold til stk. 1 fastsatte eller i henhold til stk. 2 forlængede frist ratificeres, accepteres eller godkendes af medlemmer, der råder over mindst 80 pct. af de producerende medlemmers samlede antal stemmer og mindst 80 pct. af de forbrugende medlemmers samlede antal stemmer træder den pågældende ændring ikke i kraft.

5. Hvis en ændring inden for den i henhold til stk. 1 fastsatte eller i henhold til stk. 2 forlængede frist ratificeres, accepteres eller godkendes af medlemmer, der råder over mindst 80 pct. af de producerende medlemmers samlede antal stemme og mindst 80 pct. af de forbrugende medlemmers samlede antal stemmer:

- a) træder ændringen for de medlemmer, der har givet meddelelse om ratifikation, accept eller godkendelse, i kraft tre måneder efter, at depositaren har modtaget den sidste ratifikation, accept eller godkendelse, der er nødvendig for at bringe stemmetallet op på mindst 80 pct. af de producerende medlemmers samlede antal stemmer og mindst 80 pct. af de forbrugende medlemmers samlede antal stemmer, og
- b) medlemmer, som ikke har ratificeret, accepteret eller godkendt en ændring senest på dagen for dens ikrafttræden, skal fra denne dag ophøre med at deltage i overenskomsten, medmindre sådanne medlemmer over for Rådet på dets første samling efter ændringens ikrafttræden godtgør, at ratifikation, accept eller godkendelse ikke kunne gennemføres i tide på grund af forfatningsmæssige vanskeligheder, og Rådet beslutter for det pågældende medlem at forlænge den fastsatte frist for ratifikation, accept eller godkendelse, indtil disse vanskeligheder er overvundet.

6. Såfremt et medlem finder, at en ændring vil skade dets interesser, kan det, inden ændringen træder i kraft, give meddelelse til depositaren om, at det udtræder af denne overenskomst. Denne udtræden får virkning på dagen for ændringens ikrafttræden. Rådet kan til enhver tid og på sådanne vilkår og betingelser, som det anser for rimelige, tilla-

de et sådant medlem at tilbagekalde meddelelsen om udtræden.

7. Enhver ændring af denne artikel træder kun i kraft, såfremt den ratificeres, accepteres eller godkendes af alle medlemmer.

8. Bestemmelserne i denne artikel berører ikke nogen beføjelser i henhold til denne overenskomst til at ændre nogen af overenskomstens bilag eller anvendelsen af nogen anden af overenskomstens artikler, som foreskriver en særlig procedure vedrørende ændring af denne overenskomst.

Artikel 58

Udtræden

Et medlem, som udtræder af denne overenskomst i dens gyldighedsperiode, er, medmindre udtræden sker:

- a) i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 48, stk. 6, eller artikel 57, stk. 6, eller
- b) med mindst 12 måneders varsel til depositaren afgivet tidligst et år efter denne overenskomst ikrafttræden,

ikke berettiget til nogen andel af provenuet af afviklingen af stødpudelageret i henhold til bestemmelserne i artikel 26, og det er heller ikke berettiget til nogen andel af Rådets øvrige aktiver i henhold til bestemmelserne i artikel 60 ved denne overenskomsts ophør.

Artikel 59

Gyldighedsperiode, forlængelse og ophør

1. Denne overenskomst har, medmindre andet følger af bestemmelserne i denne artikel, gyldighed i fem år fra ikrafttrædelsesdatoen.

2. Rådet kan med to tredjedeles flertal af alle producerende medlemmers samlede stemmer og to tredjedeles flertal af alle forbrugende medlemmers stemmer forlænge denne overenskomsts gyldighed med en eller flere perioder, dog ikke ud over i alt to år.

3. Rådet skal senest fire år efter denne overenskomst ikrafttræden i en indstilling til medlemmerne meddele, om det er nødvendigt og hensigtsmæssigt, at denne overenskomst fornyes og i bekræftende fald, hvorledes. Rådet skal samtidig tage stilling til, hvorledes forholdet mellem udbud af og efterspørgsel efter tin må påregnes at blive ved

udløbet af denne overenskomst gyldighedsperiode.

4. (a) Et medlem kan når som helst give eksekutivformanden skriftlig meddelelse om, at det på Rådets næste samling agter at fremsætte forslag om denne overenskomsts ophør.

(b) Hvis rådet med to tredjedeles flertal af alle producerende og forbrugende medlemmers samlede stemmer vedtager forslaget om overenskomstens ophør, skal det indstille til medlemmerne, at denne overenskomst ophører.

(c) Hvis medlemmer, der råder over to tredjedele af alle producerende medlemmers samlede stemmer og to tredjedele af alle forbrugende medlemmers samlede stemmer, meddeler Rådet, at de tiltræder denne indstilling, skal denne overenskomst ophøre på en af Rådet fastsat dato, dog senest seks måneder efter, at Rådet har modtaget den sidste meddelelse fra de pågældende medlemmer.

5. Rådet giver depositaten meddelelse om enhver afgørelse, der træffes i henhold til stk. 2 eller stk. 4, litra (c).

Artikel 60

Fremgangsmåde ved ophør

1. Rådet fortsætter sin virksomhed, så længe det måtte være nødvendigt for at gennemføre bestemmelserne i stk. 2, for at overvåge afviklingen af stødpudelageret og eventuelle lagre i henhold til artikel 39, samt for at overvåge den behørig opfyldelse af betingelser, som Rådet har fastsat i henhold til denne overenskomst eller den femte overenskomst; Rådet skal have sådanne beføjelser og varetage sådanne funktioner i henhold til denne overenskomst, som måtte være nødvendige med henblik herpå.

2. Ved denne overenskomst ophør skal:

- a) stødpudelageret afvikles i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 26,
- b) Rådet opgøre de forpligtelser, som det har påtaget sig vedrørende personalet, og om fornødent tage skridt til at sikre, at tilstrækkelige midler til opfyldelse af sådanne forpligtelser tilvejebringes ved et tillægsbudget til administrationskontoen, bevilget i overensstemmelse med artikel 20,

- c) tilbageværende aktiver, efter at Rådet har opfyldt samtlige de forpligtelser, som det har påtaget sig bortset fra sådanne, der vedrører stødpudelagerkontoen, anvendes som fastsat i denne artikel,
- d) Rådet, hvis det fortsætter sin virksomhed, beholde arkiv, statistisk materiale og alle øvrige dokumenter,
- e) Rådet, hvis det ikke fortsætter sin virksomhed, men der oprettes et organ til afløsning af det, til dette organ overføre arkiv, statistisk materiale og alle øvrige dokumenter, ligesom det med to tredjedels fordelt flertal enten kan overføre alle eller en del af sine tilbageværende aktiver til et sådant organ eller disponere over dem på anden måde, som Rådet måtte bestemme,
- f) Rådet, hvis det ikke fortsætter sin virksomhed, og der ikke oprettes noget organ til afløsning af det, overføre arkiv, statistisk materiale og alle øvrige dokumenter til generalsekretæren for De forenede Nationer eller til en af ham udpeget international organisation eller, såfremt en sådan ikke udpeges, således som Rådet måtte bestemme, og Rådets tilbageværende aktiver, bortset fra kontante midler, skal sælges eller på anden måde realiseres således, som Rådet måtte bestemme, og
- g) provenuet ved realisation af aktiver, bortset fra kontante midler, samt eventuelle tilbageværende aktiver i form af kontante midler skal derefter fordeles således, at ethvert medlem modtager en andel i forhold til de samlede bidrag, som det har ydet til den i henhold til artikel 20 oprettede administrationskonto.

Artikel 61

Forbehold

Der kan ikke tages forbehold med hensyn til nogen af bestemmelserne i denne overenskomst.

TIL BEKRÆFTELSE HERAF har undertegnede befuldmægtigede undertegnet denne overenskomst på de anførte datoer.

UDFÆRDIGET i Genève, den 26. juni 1981, idet overenskomstens tekster på arabisk, engelsk, fransk, kinesisk, russisk og spansk har samme gyldighed.

Bilag A

Producentlandenes procentvise andele^{a)}

Land	Procentdel
Australien	5,95
Bolivia	15,61
Brasilien	1,23
Indonesien	18,62
Malaysia	35,15
Nigeria	1,43
Rwanda	0,92
Thailand	19,28
Zaire	1,81
I alt	100,00

a) Baseret på produktionen af tinkoncentrater i året 1980 (for Brasiliens vedkommende nettoeksport af tinkoncentrater og tinmetal).

Bemærkning: De i dette bilag anførte lande og procentvise andele blev fastsat på De forenede Nationers tinkonference 1980, hvor Den sjette internationale Tinoverenskomst udfærdigedes.

Bilag B

Procentvise andele for forbrugende lande og landegrupper^{a)}

Land/landegruppe	Procentdel
Amerikas forenede Stater	26,91
Australien	0,27
Bulgarien	0,55
Canada	2,69
Costa Rica	0,01
Cuba	0,03
Egypten	0,22
Det europæiske økonomiske Fællesskab ..	(27,15)
Belgien/Luxembourg	1,54
Danmark	0,10
Frankrig	5,54
Forbundsrepublikken Tyskland	7,75
Grækenland	0,23
Irland	0,05
Italien	3,42
Nederlandene	2,71
Det forenede Kongerige	
Storbritannien og Nordirland	5,81
Finland	0,11
Indien	1,37
Irak	0,07
Jamaica	0,01
Japan	17,20
Jordan	0,02
Jugoslavien	0,82
Republikken Korea	1,06
Malta	0,00
Mexico	0,94
New Zealand	0,14
Norge	0,26
Peru	0,06
Philippinerne	0,54
Polen	2,21
Rumænien	1,81
Saudi Arabien	0,03
Senegal	0,00
Sovjetunionen	9,09
Spanien	2,40
Sverige	0,24
Schweiz	0,45
Den arabiske republik Syrien	0,03
Tjekkoslaviet	1,80
Tunesien	0,06
Tyrkiet	0,39
Ungarn	0,72

Venezuela	0,34
<hr/>	
I alt	100,00
<hr/>	

a) Baseret på forbruget af primært tinmetal i årene 1978-1980 (for USSR nettoimport af tinkoncentrater og tinmetal).

Bemærkning: De i dette bilag anførte lande, landegrupper og procentvise andele blev fastsat på De forenede Nationers tinkonference 1980, hvor Den sjette internationale Tinoverenskomst udfærdigedes.

Bilag C

Første del

Omstændigheder, under hvilke tin skal anses for at være eksporteret med henblik på eksportkontrol

Australien

Tin skal anses for at være eksporteret på dagen for udstedelse af eksporttilladelse (Restricted Goods Export Permit) i henhold til Customs (Prohibited Exports) Regulations, dog skal tin, der afsendes fra et smelteri i Australien, og som ikke er omfattet af Customs (Prohibited Exports) Regulations, anses for at være eksporteret, når Department of Trade and Resources officielt har attestet, at tinnet er blevet afsendt fra det pågældende smelteri.

Bolivia

Tin skal anses for at være eksporteret, når det har passeret de bolivianske toldmyndigheders kontrol med henblik på betaling af eksportafgift. Hvor tinkoncentrater i henhold til afgiftspligtige tjenesteydelseskontrakter er udsmeltet uden for det nationale område, skal tinnet anses for at være udført fra Bolivia, når Ministry of Mining and Metallurgy har udstedt en eksporttilladelse for det udsmeltede metal.

Indonesien

Tin skal anses for at være eksporteret fra Indonesien, når det er fortoldet og/eller når tinkoncentrater er leveret til og vejet af smelteriet under toldkontrol, og toldmyndighederne har udstedt et toldcertifikat for det pågældende tin. Sådant tin indbefatter ikke tin, som senere indføres i Indonesien til indenlandsk brug.

Malaysia

Tin skal anses for at være eksporteret fra Malaysia, når Royal Customs and Excise Department of Malaysia har vejet koncentratene eller, når koncentratene er smeltet før betalingen af eksportafgift, har vejet metallet

med henblik på betaling af denne eksportafgift.

Nigeria

Tin skal anses for at være eksporteret, når koncentraterne er leveret til smelteriet, vejet og accepteret med henblik på betaling af royalty; dog skal tin, som ikke er leveret til smelteriet, anses for at være eksporteret, når der er udstedt et fragtbrev af Nigerian Railway Corporation med angivelse af, at koncentrater er udleveret til selskabet med henblik på eksport.

Thailand

Tin skal anses for at være eksporteret fra Thailand, når Department of Mineral Resources officielt har bekræftet, at tinkoncentraterne er leveret til og vejet af et smelteri i Thailand; tin til eksport, som ikke er leveret til et smelteri, skal dog anses for at være eksporteret fra Thailand, når Department of Mineral Resources har udstedt en eksporttilladelse for sådant tin.

Zaire

Tin skal anses for at være eksporteret, når et gennemgangskonnossement er udstedt af en fragtfører tilknyttet Comité intérieur des Transporteurs de la République du Zaïre med bekræftelse af leveringen af tinnet til den pågældende fragtfører.

Hvis et sådant dokument af en eller anden grund ikke er udstedt for et parti, skal tinmængden i det pågældende parti anses for at være eksporteret, for så vidt angår denne overenskomst, når eksportdokumenter er udstedt af republikken Zaires toldmyndigheder.

Almindelig klausul

Alt tin, der transporteres fra et producerende medlem i løbet af en kontrolperiode, skal anses for at være eksporteret og skal betragtes som en del af det pågældende medlems tilladte eksportmængde for kontrolperioden bortset fra:

- (a) Det i dette bilag vedrørende Australien anførte, eller
- (b) hvad Rådet måtte bestemme i henhold til artikel 35, litra b), medmindre de i dette bilag ud for vedkommende producerende medlem angivne formaliteter vedrørende det pågældende parti tin er bragt i orden, før kontrolperioden indledes.

import, som fradrages eksporten i løbet af en kontrolperiode, være den mængde, som af det pågældende producerende medlem importeres i løbet af det kvartal, som ligger umiddelbart forud for fastsættelsen af vedkommende kontrolperiode, dog således, at tin, der indføres til smeltning og derefter eksporteres, ikke skal tages i betragtning.

Anden del

De producerende medlemmers import

Med henblik på at bestemme nettoeksporten af tin i henhold til artikel 35 skal den

Bilag D**Tilladte lagermængder med henblik på artikel 39a)**

Land	Tons
Australien	
Bolivia	
Brasilien	
Indonesien	
Malaysia	
Nigeria	
Rwanda	
Thailand	
Zaire	

a) De tal, der skal anføres i dette bilag, fastsættes af Rådet på dets første samling.

Bilag E

Yderligere lagre af tin, der uundgåeligt udvindes sammen med andre mineraler

Land	Andet mineral	Antallet af tons tin i koncentreter, som kan oplagres for hver ton, der er udvundet af andet mineral
Australien	Tantal-kolumbit	1,5
Nigeria	Kolumbit	1,5
Thailand	Wolframit-scheelit	1,5
Zaire	Tantal-kolumbit	1,5

Bilag til f.t. beslutn. vedr. Den sjette internationale Tinoverenskomst

Bilag F

**Regler for omfordelingen af de producerende
medlemmers procentvise andele**

Regel 1

- a) Den første omfordeling af de producerende medlemmers procentvise andele skal foretages på Rådets første samling i henhold til denne overenskomst. Denne omfordeling skal uanset bestemmelserne i regel 2 ske på grundlag af de sidste fire kvartaler, som går umiddelbart forud for indførelsen af en kontrolperiode, for hvilken der foreligger tal for hvert af de producerende medlemmers tinproduktion. Den nye fordeling blandt de producerende medlemmer skal være direkte proportional med deres tinproduktion i løbet af de nævnte fire kvartaler.
- b) Senere omfordelinger af de procentvise andele skal foretages med årlige mellemrum regnet fra den første omfordeling; ingen periode, der følger efter de i denne regel omhandlede kvartaler må dog være fastsat som en kontrolperiode.
- c) Ved de i henhold til denne regel foretagne senere omfordelinger skal nye procentvise andele beregnes således:
- i) De procentvise andele ved den anden omfordeling fastsættes direkte proportionalt med hvert af de producerende medlemmers tinproduktion i de sidste 24 på hinanden følgende kalendermåneder, for hvilke der foreligger tal, og
 - ii) de procentvise andele ved den tredje og alle senere omfordelinger skal være direkte proportional med hvert af de producerende medlemmers tinproduktion i de sidste 36 på hinanden følgende kalendermåneder, for hvilke der foreligger tal.
- fire på hinanden følgende kvartaler ikke er blevet fastsat som kontrolperioder. Den næste omfordeling skal herefter foretages, så snart der foreligger tal for hvert af de producerende medlemmers tinproduktion i sådanne fire på hinanden følgende kvartaler, og omfordeling foretages herefter med årlige mellemrum, så længe ingen periode fastsættes som en kontrolperiode.
- b) Ved enhver omfordeling i henhold til denne regel beregnes de nye procentvise andele således:
- i) Ved den første omfordeling, der følger efter en kontrolperiode, skal de procentvise andele fastsættes direkte proportionalt med summen af hvert af de producerende medlemmers tinproduktion i de seneste 12 på hinanden følgende kalendermåneder, for hvilke der foreligger tal, og tinproduktionen i de fire kvartaler, der går umiddelbart forud for den pågældende kontrolperiode,
 - ii) ved den anden omfordeling skal de procentvise andele, såfremt ingen periode i mellemtiden er fastsat som en kontrolperiode, fastsættes direkte proportionalt med hvert af de producerende medlemmers tinproduktion i de sidste 24 på hinanden følgende kalendermåneder, for hvilke der foreligger tal, og
 - iii) ved hver følgende omfordeling skal de procentvise andele, såfremt ingen periode i mellemtiden er fastsat som en kontrolperiode, fastsættes direkte proportionalt med hvert af de producerende medlemmers tinproduktion i de sidste 36 på hinanden følgende kalendermåneder, for hvilke der foreligger tal.

Regel 2

- a) Hvis en periode skulle blive fastsat som en kontrolperiode, foretages der ingen omfordeling af de procentvise andele, før

Regel 3

I henseende til disse regler anses omfordeling for at have fundet sted med årlige mellemrum, hvis den foretages i samme kvartal i kalenderåret som de foregående omfordelinger.

Regel 4

Med henblik på gennemførelsen af disse regler skal alle producerende medlemmer stille deres produktionstal for de sidste 12 måneder til rådighed for Rådet inden tre måneder efter den seneste kalendermåned. Hvis et medlem har undladt at afgive disse tal, skal dette medlems produktion i en 12-måneders periode beregnes ved at multiplicere den gennemsnitlige månedlige produktion i en periode, for hvilken der foreligger tal, med 12.

Regel 5

Tal for tinproduktionen i et producerende medlems område i en periode, der ligger mere end 42 måneder forud for tidspunktet for en omfordeling, anvendes ikke ved den pågældende omfordeling, ligesom tal for tinproduktionen i kontrolperioder ikke tages i betragtning.

Regel 6

Rådet kan nedsætte den procentvise andel for ethvert producerende medlem, som ikke har eksporteret hele sin tilladte eksportmængde, således som denne er fastsat i henhold til artikel 34, stk. 1, eller en større mængde, som det har accepteret i henhold til nævnte artikels stk. 2. Rådet skal ved sin afgørelse anse som formildende omstændigheder, at vedkommende medlem i henhold til artikel 34, stk. 2, har afgivet en del af sin tilladte eksportmængde, således at de øvrige producerende medlemmer i tide kunne tage effektive skridt til at dække underskuddet, eller at det pågældende producerende medlem, som ikke har eksporteret den mængde, der er fastsat i henhold til artikel 34, stk. 5, har eksporteret hele sin tilladte eksportmængde, således som denne er fastsat i henhold til artikel 34, stk. 1 eller stk. 2.

Regel 7

Hvis et producerende medlems procentvise andel nedsættes i henhold til regel 6, skal den procentvise andel, der således står til rådighed, fordeles blandt de øvrige producerende medlemmer i forhold til de for disse gældende procentvise andele på tidspunktet for beslutningen om nedsættelsen.

Regel 8

Uanset de foregående regler kan et producerende medlems procentvise andel ikke inden for nogen 12-måneders periode nedsættes med mere end en tiendedel af det pågældende medlems procentvise andel ved begyndelsen af denne periode.

Regel 9

- a) I enhver foranstaltning, som Rådet i overensstemmelse med nærværende regler måtte foreslå at træffe, skal det tage behørigt hensyn til alle forhold, som af et producerende medlem karakteriseres som usædvanlige, og Rådet kan med to tredjedeles fordelt flertal frafalde eller modificere den fulde anvendelse af disse regler.
- b) Med henblik på denne regel og på artikel 34, stk. 1, kan blandt andet følgende forhold betragtes som usædvanlige: en national katastrofe, en storstrejke, som har lammet tinmineindustrien i et længere tidsrum, en afbrydelse af længere varighed af kraftforsyningen eller af hovedtransportvejen til kysten eller til eksportstedet som angivet i bilag C til denne overenskomst.

Regel 10

Med henblik på disse regler skal beregningen for producerende medlemmer, som er væsentlige forbrugere af tin, der udvindes i disse egne miner, baseres på de pågældende medlemmers eksport af tin og ikke på mineproduktionen af tin.

Regel 11

I dette bilag skal betegnelsen »tinproduktion« alene betragtes som betegnende mineproduktion, og indsmeltningproduktion skal følgelig ikke komme i betragtning.

Bilag G**Omkostningerne ved stødpudelageret anslået af formanden for De forenede Nationers tinkonference 1980**

Omkostningerne i forbindelse med oprettelse og drift af det stødpudelager, der etableres i henhold til artikel 21 i denne overenskomst, anslås at blive 35 malaysiske ringgit pr. kg.

Bemærkninger til forslaget til folketingsbeslutning

I. Den sjette internationale Tinoverens- komsts forhistorie

Den sjette internationale Tinoverenskomst er led i en fortsat række af internationale aftaler, som siden 1956 er blevet indgået med det hovedformål at stabilisere verdensmarkedet for tin og dermed tinprisen. Overenskomsten afløser Den femte internationale Tinoverenskomst, der trådte i kraft den 1. juli 1976, og hvis forlængede gyldighedsperiode udløb den 30. juni 1982.

Tinoverenskomsten må desuden ses som led i det integrerede råvareprogram, hvorom der blev opnået enighed i 1976 på De forenede Nationers fjerde Konference om Handel og Udvikling (UNCTAD IV). Programmet, hvis hovedsigte er gennem internationale aftaler at tilvejebringe stabile forhold i den internationale handel med 18 råvarer, heriblandt tin, har sin baggrund i udviklingslandenes ønsker om forbedrede vilkår for råvareeksporten.

Forud for det oprindelig fastsatte udløbstidspunkt for den femte tinaftale, den 30. juni 1981, blev 1. samling af FN's Tinkonference 1980 afholdt i UNCTAD-regie i april/maj 1980 for at genforhandle aftalen. Hverken under denne eller under de to følgende mødesamlinger (henholdsvis december 1980 og marts 1981) lykkedes det dog at nå til enighed om en ny aftale. Det internationale Tinråd besluttede derfor den 14. januar 1981 i overensstemmelse med overenskomstens bestemmelser at forlænge Den femte internationale Tinoverenskomsts gyldighedsperiode til den 30. juni 1982. I juni 1981 lykkedes det herefter at afslutte forhandlingerne med den nu foreliggende aftaletekst som resultat.

Imidlertid tog såvel USA som Bolivia forbehold over for forhandlingsresultatet og meddelte på et tidligt tidspunkt, at de ikke agtede at tilslutte sig Den sjette internationa-

le Tinoverenskomst. USA – der tegner sig for 27 pct. af importen af tin – fandt navnlig, at det aftalte stødpudelagers størrelse ville være utilstrækkelig, og at adgangen til eksportbegrænsning var for stor. Bolivia – der er fjerdestørste eksportland (ca. 15 pct.) – var stort set af den modsatte opfattelse.

Der kunne herved ikke opnås den fornødne tilslutning til at overenskomsten kunne træde endeligt i kraft den 1. juli 1982. Da der ved fristens udløb den 30. april 1982 blandt forbrugerlandene kun var opnået tilslutning fra lande, der tegnede sig for ca. 50 pct. af forbruget, kunne overenskomsten end ikke træde midlertidigt i kraft, idet dette forudsatte tilslutning fra lande, der dækker 65 pct. Udover USA havde således USSR og en række østlande ikke tilsluttet sig aftalen. På producentsiden havde lande, der tegnede sig for 80 pct. af produktionen, tilsluttet sig aftalen.

På baggrund heraf indkaldte UNCTAD's generalsekretær til en konference i juni 1982, hvor de lande, der havde ratificeret, henholdsvis afgivet notifikation om midlertidig anvendelse af overenskomsten, vedtog at sætte denne i kraft midlertidigt og i sin helhed inden for deres egen kreds fra 1. juli 1982.

Forud herfor havde EF afgivet en erklæring, hvori der blev givet tilslutning til den midlertidige anvendelse af overenskomsten, men samtidig udtrykt ønske om, at Tinrådet skulle foretage en vurdering af overenskomstens funktion efter et års forløb. På producentsiden havde de tinproducerende ASEAN-lande (Malaysia, Thailand og Indonesien, der i alt modsvarer ca. 75 pct. af tineksporten) forud for producentlandenes tilslutning til at sætte overenskomsten midlertidigt i kraft besluttet at danne en producentsammenslutning.

II. Danmarks ratifikation

Det må anses for ønskeligt, at Danmark ratificerer Den sjette internationale Tinoverenskomst.

For det første har Danmark deltaget i det internationale tinsamarbejde siden dets start i 1956, og der må lægges vægt på, at samarbejdet fortsætter med dansk deltagelse. Selv om det må erkendes, at de hidtidige tinaftaler ikke altid har fungeret fuldt tilfredsstillende, må det internationale tinsamarbejde betragtes som et væsentligt led i bestræbelserne på at skabe stabile forhold i den internationale råvarehandel, og det må anses for givet, at det internationale tinmarked uden tinaftalerne havde været betydelig mere ustabil. Som tinimporterende land, hvor der foretages en ikke ubetydelig genraffinering af tinaffald til rent tin, vil en øget prisstabilitet i sig selv være en fordel for Danmark, og samtidig vil overenskomsten kunne bidrage til at styrke forsyningsikkerheden.

For det andet må tinoverenskomsten tillægges betydning ikke alene for det internationale råvaresamarbejde, men også for Nord/Syd-forholdet generelt.

Overenskomsten vil ifølge sin ordlyd træde endeligt i kraft, når lande, der repræsenterer 80 pct. af henholdsvis im- og eksporten af tin, har ratificeret overenskomsten, men dette kan som følge af den amerikanske modstand ikke forventes at ville ske. Derimod vil den beslutning om midlertidigt at ville anvende overenskomsten, som blev truffet i juni 1982, blive afløst af overenskomstens midlertidige ikrafttræden i henhold til reglerne herfor, når lande repræsenterende 65 pct. af im- og eksporten har tilsluttet sig overenskomsten.

Sammen med de øvrige EF-medlemslande og Fællesskabet som sådant undertegnede Danmark under ratifikationsforbehold aftalen i april 1982 og afgav samtidig en erklæring om at ville anvende den midlertidigt, når den trådte i kraft. Et midlertidigt medlemskab baseret på en erklæring om midlertidig anvendelse kan efter overenskomsten ikke overstige 12 måneder.

Overenskomsten er åben for alle stater samt mellemstatlige organisationer med ansvar for internationale overenskomster, især råvareoverenskomster, herunder EF. Da overenskomsten er en såkaldt blandet overenskomst, hvor kompetencen er delt mellem

Fællesskabet og medlemsstaterne, vil den skulle indgås af såvel EF som af medlemsstaterne individuelt. Beslutningen herom må forventes truffet i EF's ministerråd senest i løbet af 1. halvdel af 1983. På indeværende tidspunkt er overenskomsten allerede ratificeret af bl. a. Norge og Sverige.

III. De statsfinansielle virkninger for Danmark

Ved medlemskab af Den sjette internationale Tinoverenskomst forpligter Danmark sig til at bidrage forholdsmæssigt til finansiering af oprettelse og drift af et indtil 30 000 t stort stødpudelager, til i givet fald at yde rege- ringsgarantier for lånoptagelse til finansiering af et reservelager på 20 000 t, samt til at betale en forholdsmæssig andel af administrationsudgifterne for den oprettede tinorga- nisation.

Udgifterne til finansiering af stødpudela- geret vil blive fordelt ligeligt mellem de del- tagende lande i forhold til deres andel af verdenshandelen. I modsætning til, hvad der var tilfældet under den femte tinoverens- komst, påhviler finansieringsforpligtelsen ikke alene producentlandene, men også de tinforbrugende lande. Bidragene til admini- strationsudgifterne vil tilsvarende blive pålig- net samtlige medlemslande i forhold til an- tallet af stemmer i organisationen.

Størrelsen af de danske bidrag vil afhænge af, i hvilket omfang de importerende lande tilslutter sig overenskomsten, idet dog ansva- ret for finansiering af stødpudelageret, så- længe aftalen kun er midlertidigt i kraft, er begrænset til 125 pct. af andelen af tinfor- bruget blandt de lande, der deltog i FN's Tinkonference 1980. Danmarks andel er fast- sat til 0,10 pct. af de 15 000 t af det normale lager, som forbrugerlandene skal finansiere (halvdelen af lageret). Omkostningerne i for- bindelse med oprettelse og drift af stødpude- lageret blev af formanden for Tinkonferen- cen anslået til 35 malaysiske ringgit (svarende til ca. 114 kr. pr. 1.6.1982) pr. kg. På grund- lag heraf kan den øvre grænse for Danmarks bidrag til stødpudelageret forventes at ville være ca. 2,3 mill. kr. eller svarende til værdi- en af 18,75 t tin.

I finansåret 1976-77 ydede Danmark som et engangsbetøb et frivilligt bidrag på 2.760.380 kr. til stødpudelageret under Den femte internationale Tinoverenskomst. Bidra- get, der blev tiltrådt af finansudvalget den 15. december 1976 (aktstykke 127), afholdtes

af de på finansministeriets bevillingskonti opførte reserver og opførtes på lov om tillægsbevilling for finansåret 1976-77 under udenrigsministeriets konto. Medlemmernes bidrag til stødpudelageret under Den sjette internationale Tinoverenskomst vil i henhold til overenskomstens regler kunne overføres fra stødpudelagerkontoen under den femte overenskomst.

Det er på indeværende tidspunkt vanskeligt at vurdere, i hvilket omfang værdien af den del af lageret, der er anskaffet for det frivillige danske bidrag under den femte tinoverenskomst, vil modsvare det obligatoriske danske bidrag under den sjette overenskomst. Som følge af udviklingen i tinpriserne må værdien af det ydede bidrag under den 5. tinoverenskomst dog antages i dag i danske kroner at overstige de i 1977 betalte 2.760.380 kr.

På grundlag af skøn fra Den internationale Tinorganisations sekretariat kan Danmarks andel af den femte tinoverenskomsts stødpudelager anslås til 56 t.

Uanset den usikkerhed, der dels er knyttet til ovennævnte beregninger, og som dels følger af, at det internationale tinmarked gennem de seneste måneder har været ret svingende, kan det forventes, at Danmark ved overgangen fra femte til sjette tinoverenskomst vil opnå et nettotilgodehavende hos tinstødpudelageret, der fuldt ud vil kunne dække den danske finansieringsforpligtelser over for stødpudelageret under Den sjette internationale Tinoverenskomst.

Det danske tilgodehavende henstår indtil videre i tinorganisationen. I overensstemmelse med procedurerne for overgangen fra den femte til den sjette tinoverenskomst vil det danske tilgodehavende blive overført til finansiering af bidraget til stødpudelageret under den sjette overenskomst og restbeløbet blive tilbageført til statskassen. Samtidig hermed vil bevillingen blive overført fra udenrigsministeriet til industriministeriet i overensstemmelse med den praksis, der er blevet gennemført for obligatoriske bidrag til internationale råvareaftaler med pris- eller markedsregulerende karakter.

Hvad angår eventuelle regeringsgarantier for lånoptagelse til finansiering af et reserve-lager, bemærkes, at det hidtil har været muligt for tinorganisationen at opnå lån på rimelige vilkår alene med sikkerhed i lagerets

tinbeholdning og at det ikke forekommer sandsynligt, at der i den nærmeste fremtid skulle opstå behov for regeringsgarantier. Adgangen til at stille regeringsgarantier kan dog herudover blive aktuel i tilfælde af overenskomstens tilslutning til Den fælles Råvarefond, der baserer sin lånoptagelse på regeringsgarantier fra de i de enkelte tilsluttede råvareaftaler deltagende stater. Overenskomsten om oprettelse af Den fælles Råvarefond, der blev ratificeret af Danmark den 13. maj 1981, har endnu ikke opnået tilstrækkelig tilslutning til at kunne træde i kraft.

Størrelsen af Danmarks årlige bidrag til tinorganisationens administrationsbudget kan på grundlag af de hidtidige erfaringer skønnes at blive af størrelsesordenen 60.000 kr. Denne udgift vil som hidtil blive afholdt over industriministeriets budget.

Danmarks tiltrædelse af overenskomsten vil ikke nødvendiggøre personalemæssige udvidelser i centraladministrationen, og vil ikke indebære andre omkostninger ud over, hvad der hidtil har været tilfældet (specielt rejser). Disse udgifter vil fremdeles blive medtaget på de respektive bevillingslove i industriministeriets regie.

IV. *Overenskomstens indhold*

Den sjette internationale Tinoverenskomst er i væsentlige henseender en videreførelse af det internationale samarbejde under tidligere overenskomster. Der er dog, bl. a. som det fremgår nedenfor, tale om ændringer på visse punkter.

Kapitel I-II

Formål. Definitioner

Overenskomstens vigtigste formål er at tilvejebringe en øget stabilitet på det internationale tinmarked.

Kapitel III-VII

Det internationale Tinråd

Det internationale Tinråd, som oprettet ved tidligere internationale tinoverenskomster, videreføres med den opgave at administrere overenskomsten. Rådet består af alle medlemmer, der tildeles stemmer i forhold til deres relative andel af produktion henholdsvis forbrug, idet dog hvert medlem forlods tildeles et vist antal basisstemmer.

Kapitel VIII-XI

Finansielle bestemmelser

Med henblik på overenskomstens administration og virksomhed gennemføres en finansiell adskillelse mellem stødpudelageret og tinorganisationens administration i øvrigt. I modsætning til de tidligere tinoverenskomster fordeles finansieringsbyrden ligeligt mellem producerende og forbrugende lande. Endvidere indeholder overenskomsten en bestemmelse, der åbner mulighed for en associeringsaftale med Den fælles Råvarefond, når denne træder i kraft. Endelig indeholder kapitlerne regler for afvikling af stødpudelageret ved overenskomstens ophør.

Kapitel XII-XV

Prisbestemmelser

Med henblik på stabilisering af det internationale tinmarked opettes et normalt stødpudelager på maksimalt 30 000 t tin, finansieret gennem bidrag fra medlemslandene, suppleret med et reservelager på indtil 20 000 t tin, finansieret gennem lån med sikkerhed i lagerforskrivninger og om nødvendigt regeringsgarantier.

Herudover åbner overenskomsten mulighed for iværksættelse af eksportkontrol, såfremt stødpudelageret ikke i sig selv er i stand til at tilpasse udbuddet af tin til efterspørgslen inden for det fastsatte prisinterval. Reglerne om eksportkontrol er nye i forhold til tidligere tinoverenskomster. Endelig er der

mulighed for, at Rådet i tilfælde af tinmangel vil kunne træffe særlige forholdsregler.

Kapitel XVI-XVII

Andre bestemmelser

Disse kapitler indeholder bestemmelser om medlemmernes generelle forpligtelser med henblik på at fremme overenskomstens formål, om klager over brud på overenskomsten og om bilæggelse af tvister. Herudover fastsættes i en i forhold til tidligere overenskomster ny bestemmelse regler om konsultationer efter anmodning fra et medlem vedrørende de faktorer, der har direkte indvirkning på udbud af eller efterspørgsel efter tin.

Kapitel XVIII

Afsluttende bestemmelser

Overenskomsten træder endeligt i kraft, når såvel lande, der tegner sig for mindst 80 pct. af den samlede produktion, som lande, der tegner sig for mindst 80 pct. af det samlede forbrug, har ratificeret, accepteret, godkendt eller tiltrådt overenskomsten. Såfremt overenskomsten ikke er trådt endeligt i kraft den 1. januar 1984, kan de regeringer, der har tilsluttet sig den, beslutte, at den skal træde endeligt i kraft inden for deres egen kreds. Hvis en sådan beslutning ikke træffes, forbliver overenskomsten midlertidigt i kraft. Overenskomstens gyldighedsperiode er fem år med mulighed for forlængelse i indtil to år.